

נתן שאוליאן – שירים

תרגום לעברית: משה מנשהאוף

אהובתי¹

אהובתי, מה לפה תאָרָה
הלתה כְּנֶרֶד אָדָם בְּגַן יָרֵק,
אָדָם שְׁפִתֶיהָ כְּנֶצֶן אֲשֶׁר פָּרַח
וְעֵינֶיהָ מְשִׁכְרוֹת כְּנֶרֶקִיס, מִפְתּוֹת
פְּנֵיהָ יְפוֹת כְּנֶרֶח בְּמִלְאוֹ בֵּלֶב הַשְּׂכֵת הַלַּיִל
זוֹרְחוֹת כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ .
תִּלְתְּלֵי שְׁעָרָה הָאָרֶץ

מִזְכִּירִים אֶת הַטְּטָרִים בְּעִיר חִיוֹטוֹן²
קִשְׁתִּית גְּבוּתֶיהָ כְּהַשְׁתַּקְפוֹת הַסֵּהר בְּיָם
רִיסִיָּה הָאֲרָכִים שׁוֹבְרֵי לְבָבוֹת אֲכֻזָּרִים
קוֹמְתָה הַתְּמִיכָה וְעִכּוּסָה
מוֹסִיפִים לְחֹן הוֹפְעֶתָה
נְעִימַת צְפוּרֵי שִׁיר וְאַלְפֵי מִדְּשָׁאוֹת
פִּיהָ מִפִּיק מְרַגְלִיּוֹת וְרֵיחַ נִיחוּחָה נִשָּׂא לְמִרְחוֹק
כְּמוֹ פְּרַפֵּר קַל כְּנַפִּים שְׂבֻכָלוֹת עוֹמֵד
עַל רֹאשׁ הַנֶּרֶד וְהִיקִינְטוֹן
הַלֵּב שֶׁל "פּוֹיָא" שְׁבוּי בְּתִלְתְּלֵי שְׁעָרָה
אֲנַחְתּוֹ שֶׁל הַלֵּב בְּחֻצוֹת הַלַּיִל מוֹצֵאת אֶת דְּרָכָה לְלֶבָה
עֵינָיו הַמְּלֵאוֹת בְּדָם וְרִיסָיו הַרְטָבִים וְהַלֵּב בּוֹכָה
הַלֵּב הַמְּלֵא בְּגָצִים, גַּם לוֹ יֵשׁ אֱלֵהִים

¹ . תרגום מילוי של הכתרת הוא אהובה שלנו אך אפשר גם לתרגם כאהובתי.
² . שם של עיר ואיזור בטורקמניסטאן המזרחית.

למות מהשורש

חֲכָמִים, הִתְדַּעוּ אֶת סוּד הָעֲצִים שְׁמַתִּים מִהַשְׂרֵשׁ?
פַּעַם מֵתִים בְּצָהָב וּפַעַם בְּלְבוּשׁ אֲדָם
וְאוֹתָם עֲצִים שְׁצָמְחוּ עַל חֹטָא
מֵתִים עָרוּמִים מִפְּרָחִים וְעֵלִים
חֲכָם אֶחָד אָמַר שְׁעַץ שְׁאִין לוֹ צֶל
אֵין לְהִתְפַּלֵּא שְׁמַת בְּלְבוּשׁ אֲבָל
וְלוֹ יָטִיל צֶל, שְׁאֵלְתִּי, מַה יִּהְיֶה בְּמוֹתוֹ?
אָמַר הַחֲכָם שֶׁהוּא מֵת מֵאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אִם הִפְךָ לְמִטִּיל צֶל וּפּוֹרַח?
אָמַר שְׁמַת בְּחֶשֶׁק וְהִסְכָּמָה.
אוֹתָם הָעֲצִים שְׁמִבְרָכִים בְּעֵלִים וּבִפְרָחִים
מֵתִים כְּמוֹ מִשָּׁה שְׁחַפֵּשׂ אַחַר חֶסְדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים
אָמַר "פּוֹיֵיא, אִיזוֹ צוֹרָה תִּרְצָה בְּמוֹתְךָ?"
אָמַרְתִּי לוֹ כְּמוֹ עֵץ שְׁמַת מִשְׂרֵשׁוֹ

קבצן הרחמים

אָנו אוהבי ציון באַרץ נָכר
חסרי טינה וקנאה.
הוי אלהים שבשמים, הרבון הנעלה
רחוקים מן המקדש אך מתיחדים עם זכרונו ברמ"ח אברינו
לא נפסיק לומר תהלתך אף שאסירי גון אנו
רחוקים מהמטרה ומבשורות טובות
שכורים ממי גן-העדן וגם החזיונות
דם הלב בעינינו ואנו ילדי הקנאה
אנו הולכי דרך האל, נתיבם של הנביאים
רגלנו תקועה בבץ וסובלים בכל גופנו
ללבנו המשגע אין בריחה מלבד הלל
יש מקום למאמץ ולהשתדלות, אך אנו זכאים לנדיבות
אנו נאבקים כמו הצפור שבאמונתנו
עפים לעבר הר ציון כמי שבכל גופו אינו מודע
הו הנדיב, רחם עלינו כי נפלנו מרגלינו
עד מתי נלטש עינינו לפתח אנו שואפים לאחדות
גואל העולם היכן הגאולה? היכן גואלך?
עברו שנים ואנו עודנו מצפים.
שעת הכושר בהשג יד במחיר הקרבת דם
ועדין אנחנו עבדים לתשוקותינו ולרכוש
שנים של הרג וחלול הכבוד
לא למדנו לקח ואנו שכורי עושר
הו אלהים, חננו ועננו, הענק לנו עיני תבונה
כדי שיפוג ליל ההבדלה אנו ראוים לתהלה.
באור האחדות תאיר את לבו של "פויא"
אנו משתוחחים בעפר ומקבצים רחמים.
הצייר

הו, ציר עשה לי טובה
ציר את פני אהובתי לספר

בְּתוֹכִי טְמוּנָה דְמוּת פְּנִיָּה וּנְקֻדַּת הַחֵן עַל שְׁפָתַי
עֵינָיָה נְרַקִּיס שְׁכּוֹר, חֲמֵר מוֹרוֹת מְבַלִּי שְׁשֵׁתָתָה יֵין
קִשְׁתִּי גְבוּתִיָּה דוֹמוֹת לְהִכָּל הַתְּפִלָּה
שׁוֹרֵת רִיסָיָה, עֲלִיהֶם לְבִי מִשְׁפָּד
רוּחַ הַבֶּקֶר מְסַכְסְכֵת תְּלַתְלִי שְׁעָרָה
הַטִּילָה שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל אֵשׁ נְעוּרִים
פְּנִינֵי שְׁנֵיָה עוֹלוֹת עַל לִבּוֹ הַצָּדֵף וְהַשְּׁנֵהָב
אֲנִי מוֹכֵן לְהַתְיַסֵּר וּלְהַבִּיא לְךָ אֶפְלוֹ חֶלֶב דָּגִים
עֲשֵׂה אֶת שְׁפָתַיָּה מְתוֹקוֹת מְדַבֵּשׁ וּפְזֵר עֲלֵיהֶן בְּשֵׁם מַלְאִים
שִׁים סֶכֶר עַל שְׁפָתַיָּה, סֶכֶר שֶׁל שְׁכָר וַיֵּן צְלוּל
אֵל תְּצַבֵּעַ אֶת עוֹרָה וְאֶת פְּנֵיָה בְּצַבֵּעַ הַיָּרֵחַ
עַרְבֵב שְׁלֵג וְאַרְגָּמָן, וּלְבַל תֵּשִׁים הַיְנוּמָה
כְּשִׁצְיוֹר פְּנִיָּה יִהְיֶה מוֹכֵן אֵל תְּצִיר אֶת חִיוֹכָה הַמְתַּפְּנֵק
אֲנִי בְּעֲצָמֵי אֶפְנֵק אוֹתָהּ גַם אִם אֶסְבֵּל
הוּ צִיר, אֵל תִּרְבֶּה בְּתַמִּירוֹת קוֹמָתָה
צְמֵרוֹת הָאֲרָזִים וְהָאֲרָנִים יִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ
אֲחִי הֵיטֵב בְּמַכְחוּלְךָ וְצִיר גְּלִים עַל כְּתַפִּיָּה וְעַל גּוּפָהּ
בְּרוּךְ וּבְעַדִּינוֹת כְּמוֹ פִּיָּה שְׁנוֹלְדָה בְּבֶטֶן הַיָּם
קִבַּל אֶת פְּנֵיָה בְּמַרְבֵּד שֶׁל פְּרָחֵי נְרַקִּיסִים וַיִּסְמִין
שְׁרוּחַ הַבֶּקֶר תִּקְדֵם פְּנֵיָה בְּמִדָּה שֶׁל עֲדִינוֹת וְהַתְחַשְּׁבוֹת
צִיר אוֹתִי בְּשֵׁנֵי נְרַקִּיסִים הַמְשִׁתְּקָפִים בְּעֵינֶיךָ
גַם אִם הָרוּס נִפְלְתִי מֵעֵינֶיךָ הַשְׁכּוֹרוֹת לְבֵית הַמְרֻזָּח
כְּשִׁתְּצִיר אֶת לְבָהּ, הוֹסֵף שְׁכֵבֶת אֶהְבֶּה וְנֶאֱמָנוֹת
הַטְּבַע בְּרֵאשָׁה אֶת אֶהְבְּתִי, אֵל תִּבְדֶּה מִלְבָּן
אֱלֹהִים, הַכֹּל כְּבָר מוֹכֵן אֶבֶל אֵין בָּהּ חַיִּים
תִּפְיֵחַ בְּגוּפָהּ אֶת נִשְׁמָתוֹ שֶׁל "פּוּיָא" כְּדִי שְׁתִּקּוּם לְתַחֲנֶיהָ
24/11/1987 ניו-יורק

לִיָּלָה אֶחָד בְּבִדְדוּתִי פָּנִיתִי לְאֵל
 בְּאַנְחוֹתַי לִפְנֵי עוֹרְרֹתַי מִהוּמָה
 הַזְכָּרְתִּי בְּפָנָיו אֶת סִפּוֹר אָדָם וְחוּה
 וְאִז הָיִיתִי לְנֹצִיג וְסִפְרֹתִי לוֹ אוֹדוֹת הָעֲלִילָה
 לְמַרְדְּנוּתוֹ שֶׁל אָדָם לֹא סָלַחְתִּי בְּאוֹתָהּ הָעַת
 גְּרִשְׁתִּי אוֹתוֹ מִגֵּן הָעֵדוֹן וְהִרְחַקְתִּי אוֹתוֹ מִמְּגוּרָיו
 הָיִיתִי לְבוֹרָא שֶׁל הַגִּיהֶנֶם וְהִשְׁלַכְתִּי אֶת שְׁנֵיהֶם לְשָׁם
 בְּמִקּוֹם לוֹהֵט זֶה הַפְּכֹתִי שְׁנַיִם לְחִסְרֵי אֵל
 הַמְשַׁכְּתִי הוֹיָה זֹו בְּפִכְחוֹת
 וּמִיָּד יִצְרֹתִי בְּמִקּוֹם אֶת תַּנּוּר הַגִּיהֶנֶם
 בִּידֵיהֶם שֶׁל אַחִים הַנְּחֹתִי רִמַּח וּפְגִיוֹן
 וְשִׁחַרְרֹתִי אוֹתָם כְּדֵי לְהִלָּחֵם בְּמַדְבַּר הָאֲכָזְבוֹת
 בְּנִדְבִיבוֹת, הָעֵנְקוֹתִי לְפָרְעָה אֶת הָעֶצְמָה לְהַעֲבִיד
 וּלְמַשָּׁה אֲמַרְתִּי קִבֵּל וְהָעֵנְקוֹתִי לוֹ יָד לְבָנָה³
 בְּנַחְלָה אַחַת גִּשְׁמִי בְּרִכָּה בְּשִׁדּוּתֶיהָ וּבְעֶרְבוּתֶיהָ
 נַחְלָה אַחֶרֶת מְלַכְדָּת לְמֵאוֹת אֲסוֹנוֹת וּפְגָעִים
 לְמִשְׁתַּכְּרִים יֵין מְשַׁכֵּר וּלְפִכְחִים לֵב דּוֹאֵב
 בְּאוֹתָהּ נְשִׁימָה הַפְּכֹתִי יֵין צְלוּל וְטָהוֹר לְסֵם חַיִּים
 לְקַבּוּצָה אַחַת יְמָרָה וְהִתְרַבְּרוּבוֹת וְלְקַבּוּצָה אַחֶרֶת יְמָרָה לְהִתְפָּאֵר
 בַּפֶּעַם אַחַת רְמַסְתִּי מִתַּחַת לְרַגְלֵי אֶת הַטָּהָר
 לְטַפְּשִׁים - צְבִיעוֹת וְלִיפֵי תֵאֵר - אֲכָזְרִיּוֹת
 הָאֲבִדּוֹן הִיָּה לְמַסְרֵת עֵבוֹר הַנְּאִמָּנוֹת, סִיעַתִּי לְחֻצוֹף
 הָרְאִיתִי זָהָב לְעֵנִי וְהִחֲטַאתִי אוֹתוֹ
 אֶת עַמִּי-הָאֶרֶץ שְׁבִיתִי בִּידֵי מְנַהִיגִים
 יִצְרֹתִי אֶת הָעֲשׂוּקִים וְהִטְלֵתִי עֲלֵיהֶם עָרִץ
 מְנִיתִי אוֹתוֹ לְרֵאָשִׁים וְהִכְחַדְתִּי אֶת הַצֹּדֵק
 לְקַבּוּצָה אַחַת כָּאֵב לֹא מְרַפָּא וְלְקַבּוּצָה אַחֶרֶת קִנְיָה וְיֵאוּשׁ
 יִשְׁבְּתִי בְּכַסּ הַמְּלָכוֹת הָאֵינְסוּפִי וְהִסְתַּכְּלֵתִי עַל שְׁמַיִם אֵלוֹ
 אֱלֹהֵי, כָּל מָה שְׁאֲמַרְתִּי הִיָּה אֶחָד מִמֶּנִּין שֶׁל מֵאוֹת
 סָלַח לְעִבְדְּךָ עַל עֲזוּת-מִצַּח כִּי חֲטַאתִי

³ הוא מכוון כאן לסיפור שאלוהים נתן למשה את מופת היד המצורעת.

האם לא הייתה דרך אחרת? אלהי, אתה בעצמך מודע לכך
כֹּהֵן אֶת בֶּן הָאָדָם, אֵילֹו דְבָרִים אֲמַרְתִּי בְנִשְׁימָה אַחַת.
מִלֵּאךְ הִגִּיעַ וְאָמַר "פּוֹיֵיא" סִכֹּר אֶת פִּיךְ
מָה קָרָה לְעֵלְיוֹנוֹת? הָאֵם הִתְפַּלְמְסִיתִי יוֹתֵר מִדִּי?
לֹא תִרְאֶה אֶת פְּתוּלֵי הַשָּׁעַר וְרִמְזֵי הַגְּבוּת?
אֵינְךָ רוֹאֶה אֶת הַמְשַׁמְעוֹת הַעֲמֻקָּה בְּמָה שֶׁעָשִׂיתִי לְלֹא בּוֹשָׁה
יִסְדִּיתִי אֶת יְסוּדוֹת הַבְּרִיאָה, אֵל תַּחֲשִׁב שָׁעַם מִכְּאוֹב
בְּאוֹתָהּ נִשְׁימָה יִצְרָתִי עֲבוֹר הָאָדָם אֶת הַדֶּרֶךְ הָאַחֲרָת.
בְּאוֹתָהּ נִשְׁימָה הַטְּבַעֲתִי בְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הָאָדָם אֶת הַטּוֹב וְאֶת הַרַע
וְנִתַּתִּי לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְגַבֵּשׁ אֶת כְּשָׁרוֹנוֹ.
כְּשָׁרְאִיתִי אֶת הַהִתְנַהֲגוּיֹת הַרְעוֹת אֶת הַרְצוֹנוֹת וְאֶת הָאֲכֻזָּבוֹת
הַסְתַּפְּקִיתִי בְּחֻקִּים שֶׁשְׁלַחְתִּי בְּיַד הַנְּבִיאִים
אִם בְּרָגַע זֶה אֶתָּה עַר כְּמוֹ מְגִינוֹן אוֹ פֶּכַח
הַבֵּט פְּנִימָה לְרַגַע, עֲמַדְתִּי בְּהַבְטַחְתִּי
כְּשֶׁשְׁמַעְתִּי קִפְצָתִי מִמְּקוֹמִי, הִרְמַתִּי אֶת יָדִי אֵל הַשָּׁמַיִם
אֲמַרְתִּי כִּי מִלְּבַדְךָ אֱלֹהֵי אֵין דֶּרֶךְ וְקִרְאֵתִי בְּשֵׁמוֹ

15/07/1991 ניו-יורק

חג החנוכה

זֶהוּ לַיִל שְׂמֵחָה זֶהוּ לַיִל הַחֲנֻכָּה
זֶהוּ לַיִל נְאֻמָּנוֹת לְבָרִית שֶׁל מִתְתִּיחוּ
בּוֹא נַעֲרֹךְ בְּרִית נְאֻמָּנוֹת חֲדָשָׁה
הַסִּימָן שֶׁלָּנוּ הוּא הַמְּנוּחָה
זִכֹּר אֶת הַתְּקוּפָה בַּהּ הַמְקֻדָּשׁ
נִהְרַס בְּגִלְל שְׁנֵאת חֲנֻם
חֲצֵרוֹ הַקְּדוּשָׁה חֲלָלָה
עַל יְדֵי בְּרִיּוֹנִים וּפְרִיצִים
אִם בְּהִתְרוֹמְמוֹת רוּחַ עֲנִיָּה
לֹא לְהִיּוֹת בְּנִמְצָא אוֹ לְהִיּוֹת
לֹא תִמְנַע הָאֲחֻדוֹת בֵּין הָאֲנָשִׁים
אֶת הַתְּמוּטוּטוֹת שִׁיר הָאֲהָבָה וְהַשְׁכָּרוֹן
אֶלְמָלָא הַמְּכַבִּים בְּצַעְדֵי הַפְּלִדָּה
הַפְּסִיקוּ אֶת עֲבוֹדַת הָאֱלִילִים
הִיכֹן הָיָה סִימָן מִירוּשָׁלַיִם וְעַמָּה
תַּחַת כַּפַּת הַתְּכֵלֶת ?
אִם מִתְתִּיחוּ לֹא הָיָה נֶלְחַם אֶת מַלְחַמַת הָאֵל
בְּעָרְבַּ זֶה אֵף כּוֹכֵב לֹא הָיָה מְנַצֵּץ
לְאוֹר הַמְּנוֹרוֹת שֶׁל הַחֲנֻכָּה
צְאֻצְאֵי צְפוּרֵי הָאֲמֶת לֹא הָיוּ מְצִיִּצִים
”בּוֹא כְּדֵי שֶׁנִּפְיֵר הָאֲחֻד בְּעֶרְךָ שֶׁל הַשְּׁנִי”⁴
נִשִּׁיר יַחַד אֶת שִׁיר הָאֲהָבָה
נִקְשֵׁר אֶת יְדֵי הָעוֹל וְהַעֲשֵׂק
וְנִבְנָה עוֹלָם אוֹהֵב וְצוֹדֵק

19/12/1992

⁴ ציטוט משיר של המשורר הפרסי באבא-טאהר עורייאן

ירושלים

הוֹי, יְרוּשָׁלַיִם, עָרֵשׁ הַתְּרַבּוּת שֶׁל הָעוֹלָם
בְּלִבּוֹ פּוֹעֲמֵת מִבְּלִי שֶׁחַל עָלֶיהָ הַזְּמַן
הַמְּלָאָה צִיּוֹן מְרוֹמְמֵת בְּזִכּוֹתֶיךָ
אֶת הַמְּרוֹמְמֵת מִכָּל הַמְּרוֹמְמִים
גּוֹאֲלֵי אֲדָמְתֶךָ כְּמוֹ אֲבָץ גְּפְרִיתִי⁵
יְבַקְשׁוּ רְשׁוֹת, יִמְשְׁחוּ עֵינֵיהֶם
חֶלֶב וּדְבֶשׁ זֹרָמִים בְּחֶלֶת הַדְּבֶשׁ שֶׁל סִמְטָאוֹתֶיךָ
חֲזוֹת בְּרִית הַאֱלֹהִים בִּינֵיהֶם
הַצּוֹעֲנִים שְׁלֶךְ עֵינֵפִים מַעֲלִיּוֹת וּמוֹרְדוֹת
בְּפְרָחֵי הַצְּבָעוֹנִים שְׁלֶךְ יֵשׁ סִימְנֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים
שְׁמֵר לְעַד זֶכֶר פֶּאֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ
כְּבֹר שְׁלוֹשִׁים מֵאוֹת וּבְרוּר כְּשֶׁמֶשׁ
מִבְּטָחוֹ שֶׁל "פּוֹיֵיא" מְקוֹם בְּרִיתֶךָ כְּרוֹת
עַל מְקוֹמֶךָ שְׁלַחֵי עֲזָרָה וּנְדִיבוֹת
מֵאֵי 1996

---

⁵ תותייה-tuthia (Oxyde de Zinc impur) אבקה ששימשה בעבר לחיטוי פצעים וברפואת עיניים השתמשו בתמהיל דליל שלה לשטיפת ריריים של עפעפי עיניים

אבק רגליים

הייתי לאבק רגליך כדי שלא אלך למקום אחר
הוי המזוגג, הלילה, לשם שנוי, תשקה אותי ביין
אנחנו שכורים כלוט מברית נצח ונשאר כאן
אנחנו עליזים מגן העדן האחר ומהיין הזה
עליזים מכך שיכרם האל הופיע על הבמה
זרח סיון שחל בארשת פנים אחרות
זרח תהלת תפארתך בעקבות התף
במראה הנדהם שלו מהר סיני מבין כל ההרים
נראה כלהבה, נהיה שטופי פנינים, כדורי אור
כדי שמשה יעלה עם כחות מחדשים.
כשלקחת בחיך את לוחות הברית
ההמלה והתשואות שבשני העולמות היו למהומות
לא כל אחד יכל לעמד בדבור האל
מלבד משה בן עמרם שאין בלתו
פער את ים סוף במטה ובעצמה
בחיר האנשים אתה למי עוד יד לבנה
העננים היו לאהלים והכוכבים מראי כוון בדרךך
מה עוד אמר אין דומה לך בשום עולם
תושבי שמים כלם שרים בשבחך
את האבן הראשונה אתה הנחת ולא רבון אחר
אתה ה"כלים"⁶ ובכל עדן אין לך אח ורע
כלם נותנים בך אמון, כלם מקימים את חקיך
שומרי הסף של רקיע בלב אחד ובפה אחד
אין מנהיג כמוך ומצביא
הגלגל והכוכבים כלם פה אחד מסכימים
כל עוד קים העולם לא יולד כמוך משה
"פוייא" הזה לאבק רגליך, תטיל צל של חבה
מלבדך אין דרך ומלבדך אין מקום

03/03/1963

⁶ כינוי למשה רבנו כי דיבר עם אלוהים.

דמעות אלוהים

השָׁכֶם בְּבֹקֶר, עֵינַי מִשְׁנַת אֶמֶשׁ

עוֹד לֹא נִחְשְׁפוּ פְּנֵי הַשָּׁמֶשׁ

2

הַמַּאֲבָק בֵּין כְּבֹשָׁה וְזֶאֱב

הַטִּיל בְּלִבִּי יֵאוֹשׁ וְכָאֵב

3

קִנְיָה שֶׁל אֶתְמוֹל, מַעֲלוֹת וּמוֹרְדוֹת

חֲרָדָה מִמַּחֵר הַמְּלֵא בְּסוֹדוֹת

4

שְׁאֵבֶן הַבַּחַן תִּמְצָאֵנִי טָמֵא

אֶבֶן סַבְלָנִית וְעֶצֶב בּוֹדֵד

5

מִחֻשְׁבוֹתַי הַכּוֹזְבוֹת וְדַמְיוֹן שֶׁל טְעוֹת

נִפְשֵׁי סָגְרָה בְּפָנַי אֶת דְּרָכֵי הַמְּלוֹט

6

לֹו הָיָה לִי חוֹר קָטָן כְּדֵי שְׁאֶפְתַּח אֶת הַכְּלֵא

דְּרֹךְ מְלוֹט כְּדֵי שְׁאֶבְרַח מִן הָעֶצֶב

7

הַנִּחַתִּי רֶגֶל מִהַפְּנֵדֶק⁷ לְכוּוֹן הַגּוֹן

הַלְוֵאִי וְאֶמְצָא לְשִׁמְחָה סִימֹן

8

גְּלוּי הַפֶּרַח בְּפָנַי הָיָה כְּקוֹץ

עֲכוּרִים כְּמוֹ לִילָה שִׁירִים וְהַבְּטָחוֹת

9

טַפַּת טַל עַל עַלִי כּוֹתֶרֶת שֶׁל פֶּרַח תִּתְנוּסֶס

בְּקִרְיָאתוֹ פֶּתַח בְּדַבּוּר הוֹ הַגּוֹסֶס

10

הַחַיִּים, אֵינָם תְּמִיד לְטַעֲמֵךְ

לֹא תְּמִיד יִמְצָא יַיִן עַל גְּבִיעַ הַהֲצִלָּחָה

11

---

⁷ רומז על עולם האמת

מי שבזקנתו הולך בעקבות העולם העתיק
הניח את העקץ והשמחה בחד הלביא

12

הטל שלא תמיד על פרחים נגלה
הוא איננו אלא רק טפה מיום ההתחלה

13

הרגע הזה והתקופה כלה דומים
המצפון הוא ענין שהמקור הותיר

14

שיבה במקום עליון איננה כל כך פשוטה
עליך להיות מוכן, לנוע מעלה-מטה

15

אם למצבי תטה אונך
ספור מזלי יתגלה לעינך

16

יום הנצח שהפיח את הבריאה
העניק לי קיום ואותו ברא

17

תחלה הייתי כטפה בים
אף יד לא הרגישה שאני קיים

18

שתף לדרך החברים פניתי לחקירות
פעמים רבות הייתי לגלים וסערות

19

לעתים הייתי מטה לפעמים מעל
לעתים נכשלת, לעתים היה מזל

20

עד אשר יום אחד כשהשמש זרחה
דו מהאמצע את גופי לקחה

21

הוא אפשר לי להתהלך ולעלות
השמש פתחה לי את המנלות

22

השמש מולידה את השפע והאור
אל תתעצב ואל תטר

23

היא היתה בדרכי מפלסת שבילים
עבורי השמש היא יהלום החיים

24

בכל אפן, נפלתי מכס המלכות לקרקע
מימיני ומשמאלי לא אדע

25

בפעם הראשונה שנפלתי לבור
המזל הזה אתי והייתי לאהובו

26

במוךד החר בקשתי לנזל
כמו בגן העדן בכר הדשא הגדול

27

אחו פורח ומעין

נערוות רוקדות ותף בגדן

28

משתה נדיר ולילה מלכותי
הייתי לנקטר אהובתי

29

יצאתי מגבולותי לנקטר אהבה
השתכרתי מרב גאון

30

השתחררתי מעצמי שהשתלט עלי
האני הלך הצידה ונגעלם

31

כשאתה משתפר גורלך אינו ידוע
אם היית חכם היית צנוע

32

כשאני השתכרתי מהמקרה הרע
ורב בין חברים ארע

33

מֵאַבְקִים וּמִלְחָמוֹת, הָאֲקָלִים הַשְּׁתַנָּה
שְׂמָחָה שׁוֹפֵעַת הוֹפִיעָה וְאֵת הַנְּרָקִים תִּפְסֶה

34

סְטִיכָה חֲזָקָה בְּלַחֵי רְעִי
שְׂבָכָה וְצַעֲקַי יִקִּיר הַמְּחוּז

35

הַכְּרַדְתִּי מִשְׁפָּתֵי מִתּוֹקֵת פֶּה
נִפְלַתִי שְׂכוֹר בְּתוֹךְ רֶפֶשׁ

36

נִרְקַבְתִּי כַּאֲשֶׁר תִּנְוְעוּתִי חֲלָפוּ
הַמַּהוּת וְהַזְּהָר שְׁלִי זָיִפוּ

37

לִמְשַׁךְ זָמוֹ אֶרֶךְ סִבְלַתִי כְּאֲבִים מְרִים
תּוֹפֵס מְקוֹמָם שֶׁל פְּגָרֵי עוֹרְבִים וּדְרוֹרִים

38

בְּסוֹפוֹ שֶׁל עֲנָן הַתְּגֵלָה כִּי הַחֲמָה
מִכִּירָה אֶת שְׁנוֵי הַתַּבַּל וְתִפְקִיד הַזָּמֹן

39

תִּפְסֵתִי בְּצַפְרָנִי אֶת בְּגָדָה הַמְּבֻרָךְ
כְּדִי שֶׁתֹּאִיר עָלַי אֶת מְאוֹרָה שְׁזָרַח

40

הַתְּחִיבְתִּי שְׂכַאֲשֶׁר אֶכֶל לְעוֹף כְּצַפּוֹר
אֶצְעַד בְּגֵאֲוָה עַל כְּנָפֵי הַמְּאוֹר

41

לֹא אֶשְׁתַּכַּר מִגֵּאֲוָה וּשְׂבָחִים עֲצֵמִים
אֵף אִם יִשְׁרַף כָּל הַיְּבוּל שְׁלִי

42

הַשְּׂמֵשׁ הִרְשֵׁתָה וְהַתְּחַלְתִּי לְעוֹף
הַשְּׂתַחֲרַרְתִּי מִן הַבַּיִת הַהָרוּס

43

כְּשֶׁהַשְּׂמֵיִם הָיוּ לְזִיכַרְת פְּלִישְׁתִּי
שְׂמָחוֹ גַם גּוֹפֵי גַם נַפְשֵׁי

44

פְּרָשְׁתִּי יָדַי בְּתַפְלָה לְאֵלֵהֵינוּ
שְׂאֵתָה הוּא הָאֵל וּבְכָל מְקוֹם נִמְצָא אֶתְנוּ

45

אֵל תִּסִּיר מִמֶּנִּי אֶת צַל אֶהְבֶּתְךָ
כְּדִי שְׂאֵשֶׁרֶת אֶת עֲנֵי רוּחְךָ

46

הַתְּקַבְּלָה תַּפְלָתִי מִפְּנֵי שְׂכֻנָּתִי הִיְתָה טְהוֹרָה
הַהֲגִיּוֹן שְׁלִי הוּא הַהוֹכָחָה

47

רְאִיתִי אֶת הַבְּרִית שְׁלִי
הָאָרֶץ הַפְּכָה לְעַרְשֵׁי וּמְקוֹמֵי

48

אֶרְזָתִי אֶת מִטְלָטְלִי לְמַסַּע וְנִצָּאתִי לְדָרְךָ
הִיִּיתִי טַפַּת מַיִם, אוֹלָם הַפְּכָתִי לְלִהְבָּה בּוֹעֶרֶת

49

אֵל מוֹל הַפֶּרַח הִיִּיתִי לְצוּף, דָּבַשׁ מִצֵּן
וּבַעַת זֹה הִזְמִיר קוֹנֵן בְּקוֹל רֶם

50

לְעֵתִים הִגֵּר אֵשׁ מִמֶּנִּי לְנֹה
עַד אֲשֶׁר בָּעַר מַעֲצָמוֹ עִם לִהְבָּה

51

הַעֲרַבְהָ הַבוֹכֶיָה הִיְתָה אֲסִירַת תּוֹדָה
לִי אִם הַצְּלִיחָה לְהַטִּיל אֶת צֵלָה עַל הָאֲדָמָה

52

הַרְעַנְנוֹת שֶׁל הַגֵּן הַתְּאֵפְשֶׁרָה בְּגִלְלִי
בְּעֲזָרְתִּי גִבְעוּלֵי הַחֶטָּה נָתַנוּ שְׂבוּלִים

53

בְּעֲזָרְתִּי הַנְּרַקִּיס הַחֲלֵשְׁלוּשׁ הַתְּחִזֵּק וְגִבֵּר
בְּעֲזָרְתִּי הַדְּרַת הַפְּנִים שֶׁל גֵּן הַעֵדֶן מִצָּאָה שְׁעָר

54

רַעֲנְנוֹת הָאֵוִיר קִבְּלָה מִמֶּנִּי עֲדִינוּתָה
הַמְּסַבָּה שֶׁל הַגֵּן מִמֶּנִּי מִצָּאָה אֶת שְׂמִחָתָה

55

בְּעוֹרְקֵי הַתְּאֵהֻבְתִּי וּבְמַחִי וּבְגִידִים
הַכְּנִסְתִּי הַתְּלֵהְבוֹת בְּנֵי וּבַחֲלִיל
56

הַזְכָּרוֹנוֹת הַטוֹבִים בְּיוֹתֵר בְּתוֹךְ תוֹכִי
הַדְּמוּי שֶׁל יֶלֶד מִסְכָּן שֶׁיֵּשׁ לִי
57

תִּינוֹק מִסְכָּן יְתוֹם מֵאֵב
שְׁחִוָה הַרְבֵּה סָבֵל בְּעוֹלָם
58

הַפְּכֵתִי לְטִיפָה שֶׁל דְּמָעוֹת בְּעֵינָיו
נִמְחַקְתִּי עַל עֲצָבוֹת פָּנָיו
59

בְּנִשְׁיֵמַת אָמוּ הוּא מִשְׁתַּקַּע
הַפְּכֵתִי לְעֶשֶׂן בְּגִלְל אֲנַחַת הַשָּׁחַר
60

תִּפְסְתִּי בְּצַפְרָנִי אֶת יְסוּדוֹת הַצֶּדֶק
בְּכֹל מָה שֶׁהִיָּה הַפְּצָרְתִּי לְלֵא הַרְף
61

הַטְּלֵתִי רָעַד בְּשָׁמִים
גְּלִיתִי לְמַלְאָךְ וְלֹאֲשֶׁה שְׁחֹרֶת עֵינַיִם⁸
62

גְּלִיתִי לָהֶם כִּי־צַד בֶּן אָדָם פְּשׁוּט
מְבִיא לְמַהוּמוֹת תִּגְרָה וְרִשְׁעוֹת
63

יֵשׁ שְׁנֵאָה וּמְלַחְמָה בֵּין הָאֲנָשִׁים
לְנִבְזִים יֵשׁ שִׁירָה שֶׁל חֲבָרִים
64

הֵבֵן אֵינֹו מְכַבֵּד אֶת הָאֵב
וְהָאֵב אֶת הַחֹק וְהַמְצָוָה עֲזָב
65

אֵין אַח לְאָח, לֹא תִרְאֶם

---

⁸ אישה מגן עדן

הם אויבים לעצמם, בני משפחתם ונצריהם.

66

הם פטרוני הכח והעשק, כל בעלי הממון
הטפשים הם מכריהם של מעלילי העלילות

67

החרשה מלאה בזאבים בגוף כבשים
אותנו ואתכם קרובי משפחתם טורפים

68

קשרו את רגלי הרועה ברסן
גם הצדיקים כבר עגפים מאי-הצדק

69

הבגד של המשרת שבע מדם
יוסף של פנען נהיה בזוי וכנוע

70

האריה במישור ובכל מעבר ישן
השועל הערמומי מטייל בחפשיות וחולף

71

החברים למסע כלם מספוא אוכלים
היכן אותה רוח של שתפות בצערם של אחרים

72

אבוי שהעולם הוא מקום של הרג אחים
מלחמות ועוינות וכלו אי-נעימיות

73

מה שאמרתי אודות האכזריות של האדם
גרמו לרקיעים בשחר להתמיד ברצדם

74

מלאות בדם עיני המלאכים
במרחבי השגרון מבלבלים ונרעשים

75

מה שאתה ראית על ענף של פרח
בעת בקר ענף ובחיק היין

76

זה לא היה טל, מה שנתגלה

אַלֵּא דְמַעַת הָאֵל שֶׁהִתְגַּלְגַּלָּה

77

כָּעֵת יֵשׁ לִי תִפְאָרֶת שֶׁל קִרְבָּה וּמְקוֹם

הִתְנַקֵּיתִי מֵעֲצָמֵי וּמַעֲוֹנוֹת

78

יוֹשֵׁב-עֵפֶר וְעֵפֶר וְאֶפֶר אֲנִי

אֲנִי חֵבֵר הָאֲדָמָה כָּל עוֹד מִצְפוֹנֵי נְקִי

79

מִי הוּא "פּוֹיֵיא"⁹, גְּרָגִיר אֶבֶק אֶפֶר

אֶבֶל אִם פְּצַחֶת אוֹתוֹ בְּתוֹךְ אֵיזָה חוֹר

80

מָה שֶׁתִּרְאֶה כְּלוֹ אֹר וְאוֹרָה

זֶהוּ אֹר שֶׁל הִתְגַּלוּת שְׂמִמְפְּצִיעָה

---

⁹ המחפש.

שושן ואבירם

מִלְמַד אֶהוּב, כְּעַת הַקֶּשֶׁב
אֵיךְ הַגִּלְגַּל בְּעוֹלָמְנוּ מִסְתַּוְּבָב
יִתֵּן לָךְ מִגֶּרֶשׁ כְּדֵי שְׁתַּשְׁחַק בּוֹ טוֹב
בְּמִשְׁחַק פּוֹלוֹ תִפְסִיד אֶת הַכַּדּוֹר שְׂיִסַּב
בְּזִיכָה הַזֹּאת הַמְכַנֶּה "הַחַיִּים"
יֵשׁ לְדַעַת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְהַרְעִים
אוֹתוֹ אֶל שְׂבָרָא אוֹתָךְ
דָּרָךְ שֶׁל חֶסֶד פֶּתַח בְּדָרָךְ
הוּא לְטַשׁ אֶת מְאוֹר מַחְשַׁבְתָּךְ
בְּתוֹרָה, פֶּתַח דָּרָךְ לְאִמוּנָתָךְ
אֱלֹהִים בְּשֵׁשׁ מְאוֹת וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה הַמְצוֹת
הַאִיר אֶת דְּרָכְךָ בְּמְאוֹרוֹת
כְּדֵי שְׁתִּמְצָא דָּרָךְ לְחַיִּים טוֹבִים
פֶּתַח בְּאִמְתּוֹת אֶת הַדָּרָךְ לְמִוֶּרֶשֶׁת הָאֱלֹהִים
הַיּוֹת וְעֵבוֹר הַצַּדִּיקִים דָּרָךְ הַצָּדֵק וְהַיֵּשֶׁר נְכוֹנָה
לָךְ בַּהּ כְּדֵי שְׁתַּהַיֶּה שְׁתַּף לְדָרָךְ הַנְּבוֹאָה

תִּמְצָא שְׁעַר לְסִגְלוֹת עֲלִיוֹנוֹת
אֶת הַשְּׂכָרוֹן תִּמְצָא בְּטַהוֹר הַיְיִנוֹת
אוֹתוֹ הַיֵּין שְׂיִרְתַּח בְּחִבֵּית אַחַדוֹתוֹ
וְתִרְעַשׁ צְדָקַת הָעוֹלָם בְּשִׁתְּיָתוֹ
יִשְׂאֵג עַד אֲשֶׁר יִפֹּל הַטִּיכָן
יִתְהַפְּכוּ כֶּסֶף הַמְּלוּכָה וְהַכֶּתֶר שְׁלוֹ גַם
כְּדֵי שֶׁהָעוֹלָם יִשְׁתַּחֲרַר מִמֶּדְכָאִים
הוּא אֱלֹהִים עַד מְתֵי נִמְתִּין
הוּא אֱלֹהִים, עַד מְתֵי נִהִיָּה עֲשׂוּקִים?
הַדְּבָר פּוֹגַע בְּשַׂרְשֵׁינוּ, אֵל תִּסְכִּים.
עֲקוֹר אֶת שְׂרָשֵׁי הַבּוֹרוֹת וְהַסְכְּלוֹת
וְעַל נְבוֹאָת מִשָּׁה בְּסֵס אֶת הַמְּצִיאוֹת
כְּדֵי שְׁתוֹמְכֵי פְרַעָה לֹא יַחְטְאוּ לְמוֹלָךְ
כָּלֶם יִשְׁתַּחֲווּ בְּחֶצֶר שְׁלָךְ

אֱלֹהִים, הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ מְרַגֵּעַ אֶת הַנֶּפֶשׁ
דֶּרֶךְ בְּטוּחָהּ, מִילָתְךָ סֵם חַיִּים לְנֶפֶשׁ
כַּמָּה טוֹב שֶׁאֵת סֵם הַחַיִּים - כְּנִקְטָר
יִשְׁתּוּ בַּתְּאֻנֹת חַיִּים כְּמוֹ מוֹשֵׁק מִסֶּכֶר

הַשְׁקוּי יַעֲנֵג אֶת כָּל הַחֲבָרִים
וַיִּסִּיר מִן הַלֵּב אֶת הָעֶצֶב וְאֶת הָאֲבָק מֵהַפְּנִים
כֵּלָם שְׂמִיחִים כְּמוֹ צְפוּרִים שֶׁפָּרְשׁוּ כְּנַפְיָם
עִם הָרֵאשׁ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וּבְלִי גְבִיעַ הַיֵּין
לֹא סְפוּרֵי הַשְּׂנָאָה וְאִי-הַצָּדֵק
הָעוֹלָם יִשְׁפַע כְּמוֹ נְהֻרוֹת גֶּן הָעֵדֶן
אֲתָה הוּא הַצּוֹדֵק וְאֵיתָן מַעֲמָדְךָ
הַגְּדוֹלָה וְהַצָּדֵק הֵם מְלֹאכֶתְךָ
הַנֶּנֶד גְּדוֹל עַד כְּדִי כֵּן שֶׁכֵּל הָעוֹלָם
הוּא בֵיתְךָ, גַּם כָּאֵן גַּם שָׁם
כָּעֵת מְצֹאֶת בְּלִבִּי אֶת מְקוֹמְךָ
בְּדֶרֶךְ זֶה אֲבִין אֶת גְּדֻלָּתְךָ
לְעֵתִים בְּשׁוּם מְקוֹם לֹא תִשְׁכַּן
בְּלֵב וְרַק בְּלֵב תִּתְפַּס מְקוֹם.
אֱלֹהֵי, אֶת לִבִּי תֵאִיר
בְּאוֹר הָאֱמֶת אֲבוֹקוֹת תִּבְעִיר
בְּדֶרֶךְךָ, אֲבַעַר לְכָל אוֹרֵךְ הַדֶּרֶךְ,
בְּרִצּוֹן אֲסִיט אֲלֵיךָ אֶת חוֹט הַנֶּפֶשׁ

בְּלִבִּי שְׁלִי אֵל תִּשְׁרָה אֶפְלָה
אֵל תִּפְתַּח לִי אֶת הַדֶּרֶךְ לְמִצּוֹלָה
מִי יוֹכֵל לְהִשְׁתַּחֲרַר מִמַּעַרְבוֹלוֹת הַחֲטָאִים?
אִם תִּפְנֶה מִדֶּרֶךְךָ יִלְקַחוּ מִמֶּנֶךָ חַיִּים
אִם לְדַרְכוֹ שֶׁל הָאֵל תִּתְיַחַס בְּבוֹז
וְתִנְכַח לְדֶרֶךְךָ שֶׁל רְמִיָּה וְצַבִּיעוֹת
אֲפֹשֶׁר לְהוֹנוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם
לְהַעֲרִים עַל זֶה אוֹ אַחֵר מִדֵּי פַעַם
אֵךְ כְּשִׁחֲיִיךָ תִּמּוּ כְּבָר,

וְתִטְּמֵן בְּאֲדָמָה הַיּוֹם אוֹ מִחָר
עִם מַעֲשֵׂיךָ תִּתְעַמֵּת
וְהֵם יַעֲיִדוּ עַל מֶה שֶׁהֵייתָ בְּאֵמֶת
טוֹב אִם צִדְתָּךְ לְדָרֶךְ תִּהְיֶה הָאֵמֶת
וְהָאֱמוּנָה וְלֹא מַעֲשֵׂי חֹטֵא
תִּנְצֵל אִם תִּלְךָ בְּדָרֶךְ הַיָּשָׁר,
אֵיךְ תִּנְצֵל אִם חֹטֵאתָ זֶה מִכְּבָר?
***

בְּעִיר נִינְוָה מִזְמַן, מִזְמַן
יָשַׁב עַל הַכֶּסֶס מֶלֶךְ וַשְׁמוֹ אַבְיָרָם
הָיָה שְׁלִיט צוֹדֵק, יָשָׁר וְחָכָם
וּמִמֶּנּוּ הָיוּ מְרַצִּים כָּל הָעָם
לְמַעַן הַשְׁבַּעַת רְצוֹן הָעָם הָעָשׂוּק
מִנָּה שְׁנֵי שׁוֹפְטִים בְּנֵהוּג
כְּדֵי שֶׁבְּאֲרָמוֹן הַמְּלָכוֹת יִתְגוֹרְרוּ
אֶת בְּעִיּוֹת הָעָם בְּתִבּוּנָה יִפְתְּרוּ
לְבַל תִּפְגַּע זְכוּתוֹ שֶׁל עָשׂוֹק וּמִדְּכָא
אוֹ שֶׁהַעוֹשֵׂק כִּלְפֵי עָשׂוֹק יִחְטָא
יִפְרָשׁוּ אֶת כַּנְפֵי הַצֶּדֶק בְּכֹזֹ שִׁטָּה
יִשְׁמְרוּ אֶת הַצֶּדֶק לְצוֹדֵק וַיִּקְחוּ אֶת זְכוּתוֹ שֶׁל מִי שֶׁחֹטֵא
כֵּן חָשַׁב אַבְיָרָם וְכֵן הָגָה
וַשְׁתַּל עַץ שֶׁל רַעַל מִבְּלֵי שִׁדְעָה
הֵיטָה לוֹ אִשָּׁה יִפְת-תֵּאָר, עֲדִינָה וְחַבִּיבָה לְכָל
וּבְרָגַע שֶׁל הַסַּח דַּעַת הֵיטָה לְמַכְשׁוֹל,
שֶׁבְּדָרֶךְ בָּהּ בָּחַר וְהִבִּין
יִפְסִיד אֶת יוֹם הַדִּין

כְּמוֹ טוֹבֵי הָעוֹלָם הֵיטָה יְדוּעָה בְּנִקְיוֹן כְּפִיָּה
כְּמוֹ קְדוֹשֵׁי הָעוֹלָם הֵיטָה מְפָרְסָמֶת בְּתַכּוּנוֹתֶיהָ
כְּמִלְאָכֵי שָׁמַיִם עַל פְּנֵיהָ נִהְרָה
בֵּין כָּלֵם, קוֹמֶתֶה הֵיטָה תְּמִיכָה
עַל אוֹתוֹ אָרְזוּ יָפָה וְגִבוּתָה מֶה אִמְרָה וּמֶה אֲגִיד

מה תהיה התועלת מכך לאדם חכם הרואה את העתיד?

אותה אשה שבראו עם יפי כזה
לא נבראה למען ההוא ולא למען זה
האור הזה תמיד לבעל ישאר
מן השמש עד הראש נאמנה תנותר
מוטב תשמר על עיניך
תשים רסן על מבט ראותיך
כי זהו צווי הדת עבורך
תסתיר בתבונה את מבט עיניך
כשהמבט ילך אחר התשוקות
לאבדון הדת השאיפות הזלכות
כאדם הגון עליך לשמר על צניעות עיניך
לשים רסן על תאנות הנפש שלפניך

כששוכן שד בנשמת אדם
תקשר אותו במנון ובמדה
אם תותיר את עין התשוקה פקוחה
תשחרר אותה ותדחה לבדך
כמו בהמה שאין לה כלל
אז אתה בהמה ולא דבר אחר בכלל

***

אביב נעים, כמה יפה ושובה-לב,
מיני פרחים פרחו והריחן מלבלב,
סגליות, נרקיסים, שושנים ופרחים יפים
השמיים והארץ היו לשתפים
מושק לפרחים הוסיף ריח קל
פני הפרחים התרעננו עם הטל
הרקיע השביעי דמע עם הטל
ומהתרגשות הצפיה בם נפל
כדי שמדמעות אלה ישתחררו
יחד עדינים שבריריים וריחניים יהיו

כְּדִי שְׂכַזֵּר נִגְיָעוּ לַיְדֵי שׁוֹשֵׁן
יִשְׁהוּ יַחַד עִם הַמֶּלֶךְ בְּאַרְמוֹן הַמְּלוּכָה
כְּשִׁקוּטְפַת הַפֶּרֶחַ הַיָּא כְּמוֹ פֶּרֶחַ נִבְחַר, מְעַצֵּב וּמְצַיֵּן
הִיא תִהְיֶה אֲשֶׁת הַמֶּלֶךְ וְשִׁמָּה יִהְיֶה שׁוֹשֵׁן
בְּאוֹתוֹ אַרְמוֹן, שׁוֹשֵׁן הִיְתָה כְּאַרְזֵי וְהִסְתַּוְּבְּבָה,
בְּגֵן כְּמוֹ פְּסִיּוֹן בְּגֵאֲנָה.

חֲגוּ סְבִיבָה כָּל הַמְּשֻׁרְתוֹת
סְבִיב אוֹתוֹ פֶּסֶל יָפֵה מְזֶהֵב טְהוֹר.
הַקְּבוּצָה הַזֹּאת הִסְתַּוְּבְּבָה וְטִילָה
וּבִתּוֹךְ הֵגֵן שִׁמְחָה וְצִהְלָה
בְּתוֹךְ הֵגֵן הָיוּ בְּטוּחִים מְכַל רַע
מִפְּנֵי שֶׁהָיָה זֶה גֵן הַמֶּלֶךְ וְהָיָה בָר-קִימָא
אוּלַם בְּבִיתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ לֹא הִרְגֵּשׁ
שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנֵי נְחָשִׁים מִתַּחַת לְקֶשׁ
עֵינַיִם נִקְיוֹת לֹא הָיוּ לְשְׁנֵי הַשׁוֹפְטִים
אַחַר שׁוֹשֵׁן עָקְבוּ בְּמַבְטֵים
כָּל כֵּךְ בְּנִפְשָׁם אֶת תְּאֵוֹתָם קִבְּעוּ
אֶת מַעֲמָדָם וְאֶת תְּפִקִּידָם שְׁכָחוּ

בְּמִקוֹם לְשִׁפְטֵי חֲשָׁבוּ אוֹתָהּ לְהַשִּׁיג
הֵם בְּלָבְלוּ בֵּין חֶרֶף לְאַבִּיב
בְּחֹדֶשׁ תַּמּוּז, בְּאַחַד מֵהַיָּמִים הַחַמִּים
כְּשִׁשׁוֹשֵׁן הִיְתָה עֲסוּקָה עִם הַמְּשֻׁרְתִים
הָאוֹרֵר הָיָה חֵם כְּמוֹ תַנּוּר
הָיָה נִדְמָה שְׁנוֹשְׁמִים אֵשׁ בְּבִירוֹר
אַחַר הַכְּנוּת לְאַמְבִּטָּיָה שֶׁקְדוּ הַמְּשֻׁרְתוֹת
כְּדִי שֶׁתְּבוֹא וְתִרְגִּיעַ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
הִיא צְעֵדָה לְכוּן הַנֶּהָר
וְשְׁנֵי הַשׁוֹפְטִים חֲסָמוּ אֶת דְּרָכָהּ
מִבֵּט מִתַּחֲנוֹן וְשִׁפְלוּת מִחֲשֻׁבוּתֵיהֶם
הַשְּׁנַיִם יַחַד, חֲשָׁפוּ אֶת תַּחְנוּתֵיהֶם
לְלֹא בּוֹשָׁה, לְלֹא חֶרְפָּה וְרַחוּק מִהִדְרַת כְּבוֹדָם

בעדינות, הביעו את בקשתם
הציבו בפניה שתי ברירות
וחסמו בפניה כל אפשרות
האחת למלא את משאלות לבנו
ותסכימי להתאחד עם שנינו

נהיה מרצים אם תפנעי
ואם תסרבי אז יהיו קשיים
נצא בזעקות שבר ובקול אים
ששושן עשתה אהבה בזה המקום
היה בחברתה צעיר שובה עין
מרב שמחה ראשה היה בשמים
כשאנחנו הופענו אז הוא ברח ורץ
מעל הקיר העתיק כמו נמר הוא קפץ
ביום הדין אנו העדים והרשות הבוררת
כל מלה אחרת ממך תהיה מיתרת
מפני שאנחנו שופטים ובעצמנו גם עדים וגם תובעים
את ראשך יכרתו קהל קנאים
מוטב ועדיף שתפנעי לרצוננו בדממה
לא תהיה שום תועלת אם תקימי מהומה

***

תשובתה של שושן לשני השופטים

אתם יודעים שהאל הכל יודע והכל יכל
הוא שופט העולם ובו ימשל

על הדין והצדק עמידת העולם איתנה
הוא מתקים בזכות הסדר, הצדק והחכמה
כשאלהים חי וצודק נותן קולו
חכמים, עליכם להזכר בדבר השביעי שלו
לא תנאף כדי שתמשיך ותחיה
ואם תנאף - לעבד תהיה

אתם רוצים שאפר את צו אלהיכם
ואקים את רצון שניכם
הינדד הלב שאתה עור ועקם
הינדד שהנד חסר בושה וסתום
אם לחלק וחלק אותי לחתיכות וחתכו
אם וחתכו את ורידי ואת דמי ושפכו
אם ובאו גדוד אחר גדוד
אם ותקעו מאות חניתות בגופי השדוד
אם ופרקו את כל עצמותי
נחשים ועקרבים ישליכו עלי
אם בעודי חיה יקברו אותי
לא יוכלו לקחת את צניעותי

אתם, חוטאים, כשבגדכם בפשע מכתם
לכו ותסירו את גלימותיכם ותשליכו אותן
לא ראוי שתתהדרו בגלימותיכם
אסור שהשופטים בגלימות יזהמו ממלכלכים שכםותכם
תפחדו מהזמן בו אלהיכם
כענש יקח את חייכם
שכתתם את הדבר התשיעי
מאתים קללות על נפשתיכם, לו יהי.
את חק העדות אינכם מפירים
אלהים הוא העד ואתם לו עורים
תמיד מחפשים זמה ופשעים
מדוע מזלזלים בדבר האלהים?
אלהי, עד מתי אקשר בחבלים?
אלהי, עשה נגד מעשי הנבלים
אלהים, תעקר את שרשיהם
של השופטים אשר מלכלכות ידיהם

***

יום הדין של שושן

בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט, מֵעַם-הָאָרֶץ עַד אֲצִיל
נֶאֱסָפוּ כְּמוֹ נְחֹשׁוֹל אֲדִיר
אֶת אִשֶׁת הַמֶּלֶךְ - עַל כֶּסֶף הוֹשִׁיבוּהָ
הִטִּיחוּ בָּהּ קָלְלוֹת כְּמוֹ הַרְשִׁיעוּהָ
כְּמוֹ חֲמוֹר שֶׁמִּקְבֵּל בְּשֹׁפֵעַ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
בְּעֵטוֹ הֵם בְּקִירוֹת וּבִדְלָתוֹת
הֲיָה לָךְ בָּעַל, אֶת הַמֶּלֶךְ, מֵה עוֹד רְצִיתָ?
מֵעַמָּד, מְקוֹם, וּבֵיט. מֵה זֶה עָשִׂיתָ?
הֲלָכְתָּ וְהִתְגַּפַּפְתָּ לָךְ בְּסוֹד
אֵינְךָ מֵתְבַיֵּשֵׁת? מֵדוּעַ לֹא תִבְכִּי עוֹד?
שְׂמַחָה מְלֵאָה לְשׁוֹפְטִים אֶת הַחֲזָה
הַכֹּל הֲיָה מוּכָן לְמַחֲזָה.
בְּמִסְפָּר הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ
עַל שׁוֹשֵׁן שְׁנֵי הַשׁוֹפְטִים אֶת שְׂרָאוּ בְּעִינֵיהֶם סִפְרוּ
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִגִּיעוּ הָיוּ לַחֲדָשׁוֹת הַמִּסְעִירוֹת
וְהֵם מֵצִדֵּם הִסְבִּירוּ בְּאֵרִיכוֹת וּבְפָרוֹטְרוֹט

בְּעֶרְמָה רַבָּה הַמְזוּמָה רָקְמוּ
שֶׁאֲנָשִׁים תְּמִימִים הָאֲמִינוּ
כִּן הִפְכוּ חֲשָׁדוֹת לְעִבְדוֹת
מְלֵאוּ רְאֵשֵׁי הָאֲנָשִׁים וְהִבִּיאוּם לְמֶרֶד
שֶׁאִשֶׁת הַמֶּלֶךְ הִיא חוֹטֵאת וּמְקַלְלָה
מִגִּיעַ לָהּ עֲנֹשׁ, הִיא רְאוּיָה לְסִקְלָה
כִּשֶׁהַחוֹטֵאת תִּהְיֶה מִפְּרִסְמַת בֵּין הָאֲנָשִׁים
בְּעַת הַשְּׁפִיטָה לֹא יִהְיֶה כָּל קִשְׁי
עָמְדוֹ עַל הַרְגָלִים, כְּמִסְרֹת בֵּית הַמִּשְׁפָּט
בְּצִפְיָה לְכַתֵּב הָאֲשׁוּם כָּלֵם שֶׁתִּקּוּ בְּאֶחָת
שְׁנֵי הַשׁוֹפְטִים רְעֵמוּ וְהִתְלַהְבוּ
הִבִּיאוּ אֶת הַחֶק כְּלִשׁוֹנוֹ וְכִכְתְּבוּ.
נִתְּנוּ תְּאוֹר שֶׁל שׁוֹשֵׁן וְלֵאִיד שֶׁמְחוּ
לֵאשָׁה צָרִיךְ שִׁיְהִיו תְּמִיד תְּבוּנָה וְצִנִּיעוֹת

המוניטין שלה צריך להיות דגול מרובה
זוהי אשה ועבור הבעל היא כמו אוצר בתבה
הביאו אמרות ומשלים אודות הכבוד
את הצניעות שיכו לצדיקים שאין ליגדם לעמד

לעתים דברו בשקט ולעתים רשפו
את המסכה הסירו ואת הכל חשפו,
במועצה קמו והתבלטו בתאור התקרית שהתרחשה
הם חזרו בתקף ודרשו על כך ענישה
העניש על מקרה כזה, אין שום שאלה
בציווי דין, בודאי, יש לעשות סקילה

***

תפילתה של שושן לאלוהים

הוי אלהים בל תביא את היום
בו הרע מנצח את התם
אתה טוב ומקור הטוב הוא בך
אתה רחום ומעין הרחמים ממך
הנדיבות היא אחד משמותיך
הגדלות, מבשרת הטוב, היא ממך
את האמת תמיד משיכים אליך
התבונה תמיד קשורה בדרכיך

אתה הוא היודע כל סימן וכל רמז זה מכבר
אתה הוא היודע גם את הנאמר וגם את שלא נאמר
כל הזעירים שבעולם מהללים אותך
במחלקת זו אני נותנת את אמוני בך
כמו השמש המגלה את האמתי
ברגעים אלה תבוא לעזרתי
גם אם השפלים האלה לא יודעים
אני צנועה וטהורה בפניך, אלהים
אני כל כך שמרתי והחשבתי את היותי צנועה

ואין זה ראוי שְׂכַךְ יֵצֵא שְׂמִי לְרַעָה
לֹא רָאוּי שְׂאֵלָה בְּלוּשׁ כְּבִשָּׁה
כְּמוֹ זֵאֲבִים יִטְרְפוּ אֶת חַיֵּי הַחַפְּסִים מִפְּשָׁע
גְּלָה מִי הֵם בְּאֶמֶת הַחוּטָאִים
תִּרְאָה אֶת גְּדֻלַּתְךָ וְאֶת תִּפְאֶרֶתְךָ, אֱלֹהִים
תַּחֲשֹׁף אֶת כָּל מִי שְׂיָדוֹ בַּחֲטָא
תֵּן לִי כָּל גְּמוּל שְׂתִרְצָה לְתֵת
לֹא רַק לְמַעַנִי תַחֲנִתִּי תִכּוֹן
לֹא לְעַד בְּגוֹפִי נִשְׁמָתִי תִשְׁכּוֹן

בְּמִקְדָּם אוֹ בְּמֵאָחַר אֵלֶיךָ אָבוֹא
זוֹ הָאֶמֶת, אִם אֶרְצָה וְאִם לֹא
אֲנִי מִפְּחָדֶת שְׁהַשׁוֹפְטִים הַפּוֹשְׁעִים
יִשְׁתַּלְּטוּ עַל הָאֲצִילִים וְעַל הַפְּלִבָּאִים
רוֹכְבִים עַל סוּס הַיְהִירוֹת
יִתְעַלְלוּ בְּצוֹדֶק וּבְעוֹשָׁה הַטְּעוֹת
הֵם יַחֲלִיפוּ בֵּין צְדָק וְאֵי צְדָק גַּם כֵּן
וְאִם יַעֲשׂוּ כֵּן אֵין זֶה הוֹגֵן
כָּל עוֹד הֵם בְּמִקּוֹם מְבֻטָּחִים
חַיֵּי הָעַם יִהְיוּ הַפּוֹכִים
לְכָל אֶחָד תִּתֵּן גְּמוּל בְּמִדַּת מַעֲשָׂיו
תִּגְמַל לְכָל אֶחָד בְּאוֹתוֹ הַמְּצַב
תִּרְחִיב אֶת הַצְּדָק עַד כְּדֵי כָּךְ
שְׂבִנֵי הָאָדָם יִמְצְאוּ בְּצַדְקַתְךָ מְבֻטָּח

***

יום המשפט

אֱלֹהִים בּוֹחֵן תְּמִיד אֶת בְּנֵי הָאָדָם
לְפַעֲמִים מִשְׁפִּיל וְלְפַעֲמִים מַעֲלָה אוֹתָם

עַל כָּל אָדָם לוֹמַר הוֹדִיָּה לְאֵלֶיךָ
בְּכָל מְצַב, בְּשִׂמְחָה - בְּבֵית סִיְהָר

אם תשיג מעמד אל תהא גאותן כמו לביא
אלא תסתכל על כל רש ועני
תהיה סבלני אם אותך ואמלל,
הסבלנות היא דרך האל
אם אלהים יראה אדם עם לב שבור
יענה לבקשתו עד שהענין גמור
הלב של שושן נתץ למאה חתיכות
התקנה שלה הפכה לאוש ואכזבות
היא נכנעה בנפשה לגורל
לא חטאה בשפתיה כלל וכלל
כמו שושן היה תמיד סבלן וישר בדרךך
כדי שאלהים יתן לך כגמולך
ביום המשפט איזה משקיף צעיר
חכם, ידען, שאת החק מכיר
עלה על הבמה ובין שני השופטים
תפס מקום ואמר: הו אצילים ופלגאים

זה לא חקי על פי דין האלהים
שהשופטים יהיו העדים וגם התובעים
המשפט הזה בנוי על חזיון שוא
יהיה זה פשע להמשיכו עכשו.
תקימו התיעצות ותבחרו עשרה אנשים
אצילים, נקי-כפים, טהורים וזקנים
במצב זה גלך לארמון המלך
אסביר מה נעשה בסוף הדרך
תשמרו כל שופט לבד, בבידוד
לארמון המלך תביאו כל אחד לחוד.
בגן המלך הוקם בית משפט
בראש אותם גברים והצופה האחד
בבית המשפט העידו המוני אנשים
אבד את בטחונו אחד מהשופטים
כלם בצפינה דרוכה לפתרון החידה
אלהים, מה יכל להיות? תן פקדה

הצופה פנה אל השופט ואמר
תאר את הארוע ואל תחסיר דבר

היכן היוג הזה הנה עסוק בענוגים? תסביר
לאיזה כוון נעלם אותו צעיר?
השופט אמר והסביר וחזר בלי הרף
המקום הוא ליד אותו עץ ארוז
כוון המזרח אמר והפסיק את הסבריו
לא יכל הנה עוד להמשיך בהבליו.
השופט האחר חשב לעצמו פתאום
האזור ידוע, מה יאמר על המקום?
הוא דבר על חסר הבושה
וצין את המקום ליד עץ בוקיצה
הכוון מערב ופתאום התקוממה מרה
צעקת האנשים ושושן השתחררה
את שני השופטים גררו בבושה וכלמה
והושיבו אותם אז במקומה
זהו התאור וזהו חק גדול
"כורה בור, בו יפלי"
לצופה הנה דניאל כנוי ושם
והוא נביא האל שהביא את דבר השם

אשרי אותו רגע בו הצדק נעשה
שהאמת תכתב במסמכים והחשיכה התמוססה
לאחר לילות חשוכים עם לב אפל
תתן לב מואר ואור זהל
לב שיהיה מלא באור אלהים
תעניק לי חלק זעיר כדי שאמצא את חרותי
הו אלהים, תן ללבבותינו ברכתך
תן וכלת כזו שנעמד בחקיך
מפני שכמו הרים איתנים ויציבים
תשבר בכל מקום את חרב האויבים
כל מי שבציות לחקיך ימרט

ימח שמו, וזכרו לא ישרד
האלהים מכר על ידי המאמינים
אתה הוא בעל הצדקה שעליו מצביעים
כשחף מפשע יובל לגרדומים
הרקיע ירעד ויופיעו הרחמים
על שושן עבר מצב עיניים שפזה
אם תתעמק אתה תבין את זה

שכלל שפלות יש סבה
או כל מזל שלפתע בא
כשתגיע לתהלה והדר ותתבונן
כשתגיע לחלקך תביט אל המסבן
כשינתן לך מעמד אין זה למען תפארתך
אחז בידם של החברים הדומים לך
היהירות היא דרכם של סכלים
ההתהדרות היא תכונה של שפלים
כאשר תגיע לחכמה, היה כמו נהרות גועשים
זרום לך ותסיע לאנשים
אם נתן האל את כח הזרוע
שרת בעזרתו, אל תנסה לפגע
אם תעזר לאנשים בצרה,
תתמלא בתחושות הכרה
כמו "פויא" היה טיל ובוחר נתיב
את הדרך של איוב, והיה חביב

20/08/1362

אסתר ומרדכי

1

מִבְּשָׂרֵי הָעֵתִיד, אַתֶּם כְּפָרַח אָבִיב צַח
יְדִיכֶם מְסַקְסוֹת, וְכֻלְּכֶם מִנְצָר מְשֻׁבָּח

2

כָּל הָעוֹמְדִים מִן הַצָּד, הִתְאַסְפוּ
וְנִמְרִיא בְּסִפּוֹר עַל כְּנָפֵי הַיָּמִים שֶׁחִלְפוּ

3

בְּמַסַּע זֶה אָנוּ נִגְלָה נִסְתָּרוֹת
אֶת הַמּוֹרְשֵׁת הָעֵתִיקָה עַל לְבָנוּ נַחֲרֹט .

4

הַתּוֹבָנוֹת חֲקוּקוֹת בְּלֵב קוֹרוֹת הָעֶבֶר
הַתּוֹבָנוֹת הֵן כְּמוֹ פְּנִינִים, חֲבוּיוֹת כְּאוֹצָר

5

אִם תִּקְשִׁיב לְדַבְּרֵי הַיָּמִים - תִּרְוִיחַ
אִם תִּמְצָא תוֹבָנָה, בְּנִשְׁמָתְךָ הִיא אוֹר תִּפְיִחַ

6

סָכַל זוּמִם, אִם הַבּוֹרוֹת הִיא חֶלְקֶךָ,
בְּכַפֶּךָ צָרָה, אִין חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ.

7

אֶקַח אוֹתְךָ לְמַסַּע כְּדִי שֶׁתִּגְלֶה נִסְתָּרוֹת,
שֶׁיִּלְמְדוּ עֵינֵי הַחֲכָמָה שֶׁלְּךָ שֶׁלְּרוּחָה פְּעוֹרוֹת.

8

הַהִיסְטוֹרְיָה אֵינָנָה דָּבָר שֶׁיִּשְׁאַר סְגוּר וּמְסֻגָּר,
הִיא תִּשָּׁב בַּפִּנָּה וּבַהֲתַבּוֹדוֹת תִּבְחַר .

9

הוּי חֵבֵר, גִּלְגַּל חוּזֵר בְּעוֹלָם
הוּי חֵבֵר, כָּל רַעֲיוֹן יִהְיֶה מִבְּשָׁם

10

בְּיוֹם אֶחָד מִסַּע הַגּוֹרֵל יַעֲנִיק לְךָ אִפִּי אַחַר

בְּיוֹם אַחַר יִתֶּן לְךָ שֵׁם אַחַר וְגַן אַחַר

11

כְּשֶׁתִּגַּשׁ עִם שְׂכָל יִשְׂרָאֵל לְהִיסְטוֹרִיָּה וְקוֹרוֹתֶיהָ

צָבַע אַחַר צָבַע יְקַלֵּף מִקִּירוֹתֶיהָ וְדִלְתוֹתֶיהָ

12

הַיָּמִים אֲבָן בַּחֵן מִסְפִּיקָה הַעֲבִירוּ

כְּדֵי שֶׁפָּנִי אֲנָשִׁים יְדוּעִים לְשִׁמְצָה יִשְׁחִירוּ

13

הַעוֹמֵד בְּפָנֵי רֹאֵי הָעֶבֶר

לֹא יִפִּיר בָּהּ אִם הַזְּכוּכִית תִּקְדָּר

14

אִם יֵשׁ בְּךָ כֶּתֶם שֶׁל חֶרֶף וְחֵרוֹף

אֲזִי בְּרַחֲבֵי הַיָּקוּם יִהְיֶה עֲלֶיךָ גְדוּף

15

כַּעַת אֲלִיךָ, כְּדֵי שֶׁתִּדַּע אֶת הַנִּסְתָּר, הַנְּבוֹן

גַּם אִם לֹא תִדַּע - אֲתָה בְּכוּוֹן הַנְּכוּן.

16

הַתְּאִסְפֵנוּ וְאָנוּ מְסִירִים בָּיָם הַמְּשִׁכְלוֹת

שִׁמַּע אֶת סִפּוֹר אֶסְתֵּר בְּשִׁירָה וּבְצַהֲלוֹת.

17

אֶקַח אוֹתְךָ לְאֶרֶץ שֶׁלֹּא הִיִּינוּ בָּהּ

לְמָה אֲנַחְנוּ מִכִּי סִבֵּל? כָּאֵן הַתְּשׁוּבָה

18

הַמְּקוֹם עָלָיו הַבִּטָּת הוּא אֲרָמוֹן מְלָכִים

בְּאֶשְׁנַבֵּי חוֹמוֹתָיו סִימְנֵי הַעֲשׂוֹקִים

19

מִסְפִּיק דָּם צִפְרָנִים זוֹרֵם בְּאֲרָמוֹן

מִסְפִּיק רַעֲיוֹנוֹת רְצוּיִים בְּאֲדָמָה הֵם מִטְמוֹן

20

מִלְאִים בְּצַעַר וְגִגוֹן, מְכוּפָפִים מֵאַחוֹרֵי הַקִּיר

מחבקים את ברכיהם, עצובים ומלאי מחשבות למכביר

21

על כך שגורלנו לא שפר

עצובים ועובדים בפרך לא נגמר

22

בתוך הארמון נמצאים חלק הרחוקים מן האל

רדומים ושפורים ועבדים נרצעים ליפי ולחן

23

המיוחסים והנסיכים נמצאים כלם על גזוזטרא

זהו המלך שנשען על מורשת השררה

24

זהו משתה ענוגים בצו מלך המלכים

זוהי נקדת שיא במאהל הזה ובבית-החמורים

25

זהו מוזג היין שמתהלך בשחצנות, מגנדר ומתחנחן

עם גביעים מלאים ביון, רוקד בחנחונים וענטוזים גם כן

26

זמרים ורקדנים מעוררי גיל ועליצות

הבט וראה שכלם זדונים שבחצר המלוכה נאספו

27

בעת ההלולים והשכרות ביום הזה מיומים

בהכחשה, עם לב שמח וסגידה ליון

28

צנה שוושתי תתפשט ברנה וברן

במשתה תציג את גופה העירם

29

אולם אם האשה על יחוסה תביט באמת

תשמר על הדת וחקיה ותתמרד

30

תתמרד מפני שכל הכבוד והאצילות

הם מלבושיה של הצניעות

31

אותה אשה שהיא עננה ובמחשבה צלולה
גם בחלשתה, לעולם לא תשים את רגלה במצולה

32

אותו עקשן שאינו יודע על עולם המציאות
צנה על השמדתו בעת שכרות

33

הוא השכל, בגלל הסח דעת אל תאבד את ההכרה
הוא העין, אל תכבי בפני הפחד הנורא

34

אותם אלה שהרוסים בגלל טפת יין
מן השרש הם רקובים ולא ממדה של יין

35

אלה הבורים יודעים שהם הולכים בעקבות ההנאה ותענוגות ההבל
מחפשים מעמד ופאר ורחוקים מן הצער והסבל

36

לא עצובים בגלל הכנסות ולא עבודה ולא מחשבה על עבודה ונגע
אין להם מטרות בחיים ותמיד חיים את הרגע

37

אלה שהשתכרו, לא מבחינים בין הא לדא
מחרפה וכבוד את שמו של מורה הדור איש לא ידע

38

אותו אדם שישען על יסודות הממלכות האדירות
מי יצעד לשפלות של הגלופין והשכרות.

39

מי יקרע את יריעת הכבוד, השם והחותם
שתה יין ויחסל את כל הידע הנדאי והמונן

40

על שרירות-לב וסגידה אל היין מאה מארות
ועל אותו אדם שמוסר את הרסן שלו ליין ולשכרות

41

בְּדָרֶךְ שֶׁל כְּבוֹד וְצַנִּיעוּת וּשְׂתֵי תַתְנַהֵל
מִי שֶׁכְּבוֹדוֹ מֵת, נִכְחַד בְּתַבֵּל

****

42

הוּי חֲבָרִים לְמַסָּע, אֶת צְפוּר הַלֵּב שֶׁחָרְרוּ
בַת-חֹרִין וְנִשְׂאֵת בְּשִׂיחָה תְּהַלְלוּ

43

אֵל תִּקְשְׁרוּ אֶת הַצְּפוּר הַקָּלָה
עוֹרְבִים, בְּזִים וְצְפוּרִים אַחֲרוֹת בְּכָלוֹב אֵל תִּפְלֵא

44

אֵל תִּסְגְּרוּ אוֹתָם וּבְכָלוֹב אֵל תִּכְלָאוּ
בְּגִלֵּל הַתְּשׁוּקָה, חֲרָפָה כָּאֵן אֵל תִּזְרְעוּ

45

לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלוֹ אֲנַחְנוּ צְפוּרִים קִלּוֹת
עַם נוֹצוֹת וְכַנְפִּים מִחֶץ הָאוֹיְבִים בְּדָם מְגֹאֲלוֹת

46

בְּלֵב דוֹרוֹת הַזְּמַנִּים הוּבְלָנוּ בְּשִׁלְשָׁלוֹת כְּבָדוֹת
בְּמִרְחַב הַזֶּה נִפְתַּחוּ לְצִיד מְלִכּוֹדוֹת.

47

אָנוּ הַצִּיד בְּיַד מְכַחֲשֵׁי הָאֵל
נוֹדְדִים וְעַקוּרִים, בְּמַחְזוֹר הַתַּבֵּל

48

מוֹדְעִים לְלִבְבוֹת הַכְּבוֹלִים בְּכַבָּלִים
וְעַל הָאֵשׁ אֲנַחְנוּ כְּמוֹ "סִפְנָד"¹⁰ וְלִבְבוֹתֵינוּ מִשְׁתוֹלְלִים

49

יּוֹם אֶחָד טְרוּדִים עַל יְדֵי עֲרִיצוֹת פְּרָעָה הַנְּבֵל
אוֹתוֹ בּוֹר עֵקֶשׁוֹ, אוֹתוֹ מְצָרֵי מְקַלֵּל

50

¹⁰ ספנד או אספנד - זרעי רודה או פיגם מצוי, אשר בצירוף עם גבישי מלה נזרק לגחלי האש ומשמיעים קולות נפץ. סגולה נגד עין הרע

בְּזַמְנֵים אַחֲרַיִם הָעַם הָזֶה הִלַּךְ לְאַבְדּוֹן
נוֹדְדִים וְעַקוּרִים נִכְבְּלוּ בְּשִׁלְשָׁלוֹת

51

הַמְקַדֵּשׁ נִהְרַס וְאַתּוֹ כָּל הַלְבָבוֹת נִשְׁבְּרוּ
הַפֶּאֶר הַמְקַסִּים וְחַזוֹת הַזְרִיחָה נֶעְלְמוּ .

52

מְגַרְשִׁים מִן הַמּוֹלֶדֶת , תֵּאבְּי-בְּצַע אָנוּ שְׁבוּיִים בִּידֵיהֶם
זְרִיחוֹת מוֹלֶדֶתֵנוּ הִשְׁחִירוּ וְנִדְרְסָה תַחַת רַגְלֵיהֶם .

53

אֶסְתֵּר וְדוּדָה , בּוֹדְדִים בֵּין הַשְּׁבוּיִים בְּתֵאנָה ,
חִיו בְּשִׁמְרָה עַל כְּבוֹדָם וְהָיוּ קְשׁוּרִים לְאַלְהֵ

54

אוֹתוֹ זָקֵן מִנְתַּץ פְּסָלֵי אֱלִילִים הוּא מְקוֹרֵם
הַמִּתְפָּאֵר בְּאַחֲדוֹת הָאֵל וְנִעְזֵר בְּאֵל הָרַם

55

לֹא פָנוּ לְדַרְךְ הַכְּפִירָה , אִי-צָדֵק וּגְזֵלָה
עַל מִטַּת מְשִׁי לֹא נִרְדְּמוּ בְרוּךְ הַלְלֵה

56

הוּא עֵיף וְשְׁבוּי בְּגוֹף עֵיף וְגֵעַ
מִלֵּא חַיִּים פֶּזֶר זְרָעִים עִם תִּקְוָה לְאַלְהֵ

57

בְּסִבְלָנוֹת , כְּדֵי שְׁיִנְיֵבוּ זְרָעֵי חֲבֵה
כְּדֵי שְׁיִמְתְּקוּ עֵנְבֵי הַבֶּסֶר וְהִנְרִד יִפְרַח

58

חֲבָרִים , בְּהִיסְטוֹרִיָה כְּמָה תּוֹבְנוֹת טְמוּנוֹת
אֲנַחְנוּ נְחַפְזִים וְלֹא נִמְצָא אֶת הַתּוֹבְנוֹת

59

יְבוּל הָעֵבֹדָה לֹא יִשַׁג בְּבֵת אַחַת
חֵי נִפְשֵׁי , כְּמָה הַמְּחֻגָּה זְזָה לְאֵט

60

זָרַע אֶחָד מִן הָאֲדָמָה בְּחַפְזוֹן וּבְזְרִיזוֹת יִבְקַע

זרע אחר בלב האדמה למשך זמן רב נתקע

61

גרעין אחר יחיה אותך, יתן לך כח ולחם
גרעין אחר ירעיל את פיהם של עולם שלם

62

המחשבה שבראש כמו שמש באורה
תקרין אל לב המחפש ללא מורא

63

ראשו של אחר ימרחר ריב
אתם תאמרו לי מה התועלת בחיים.

64

תאמרו לי מה קרה לימי נערוּתך
מה תלמד מן הזמן האבוד שלך?

65

עם עולות ושנאה ועוינות, הלב ילך בדרך מחפירה מאוד
עם שלום ושלנה תניח את יסודות ארמון הכבוד

66

ההד והדהד והמסרת תביא לישועתך
בשני העולמות יש מזכרת עבורך

67

בקצור, השכרות של המלך הביאה לבושה
בעונה אחרת, השכרות את הפריחה מחישה

68

אחרי שהשכור מתפכח וחושב באמת
מחשבותיו נודדות, על מעשיו הוא מתחרט

69

עד שבפעם אחרת על שם מי יפל הגורל
לאן יעוף הבז ויהיה עד ראיה למזל

70

הבז על כתפה של אסתר
כל המחשבות ותבונה הן מהאל

71

כְּרַעֲנָה הִלְכָה אֶסְתֵּר לְחַדְרֹו שֶׁל אַחַשְׁוֵרוּשׁ בְּאַרְמוֹן
כְּשִׁחְקִינִית בְּעֵתִיד הָרַח אֶסּוֹן

72

אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ לְמַעַן הַשְּׁלִיחוֹת, הוּי הַתּוֹבָעִים
בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם אָנוּ מִזְדַּקְפִּים וְגוֹבְהִים

73

מֵאוֹר הַנֶּצַח אִם יִגִּיעַ טָפָה לְעִינֵינוּ
אוֹר הַתְּפֹאֶרֶת יִקְרִין עַל כְּאִשֵּׁינוּ

74

מֵאַחַר שְׁנַת־בְּרַךְ בְּגִלּוֹי הַמּוֹאֵר
נִגִּיעַ לְשֵׂא, לְפִסְגַּת רֹאשׁ הָהָר

75

בְּחֶצֶר הַמַּלְכוּת הַקְּדוֹשׁ הָאֱלֹהִי הֵיינו נֹצְבִים
הַקְּדוּשָׁה עַל שְׁפִתַי כָּלֵם אֶסִּירִי הַתּוֹדָה וְהַעֲנוּיִם

76

אֲנַחְנוּ נִבְרָאנוּ כְּדִי שְׁנִזְרַע זֶרְעֵי אֱהָבָה
כְּמוֹ עֵנֶף שֶׁל פֶּרַח נִפְזָר בְּשֵׁם בְּצוּרָה נְדִיבָה

77

עַד אֲשֶׁר בַּעֲדֵינוּת נוֹצִיא קוֹץ מִכַּף הַרְגֵל
מִשְׁפָּלִים יוֹשְׁבֵי פְנֵה הַמָּה, חֲסָרֵי הַקּוֹצִים שֶׁל הַדֶּרֶךְ

78

זוֹהִי מַחְשְׁבָה מוֹזְרָה שֶׁנִּצָּא מֵהַדֶּרֶךְ הַזֹּאת
נִצְעַד בְּדַרְכּוֹ שֶׁל הַשָּׁטָן הַמְקַלֵּל בְּאֵלֶף קַלְלוֹת .

79

אוּלַם, אִם מִישָׁהוּ יִשְׁחַרֵר אֶת נַשְׁמַתּוֹ הַיְתֵרָה
אִם לְבוֹ שָׁחַר, וַיִּלַּךְ בְּדֶרֶךְ לֹא כְּשָׁרָה

80

מִהֶאֱנוּשִׁיּוֹת וְעִבּוּדַת הָאֵל יִבְרַח
שְׁרִירוֹת לֵב, וְשִׁחְצָנוֹת וְגֵאוֹתָנוֹת יִטְפַח

81

המון הפך למשול ידוע לשמצה של הזמנים
אוררים ומקללים יהיו כל ההמנים

82

כאסיר בתאות פנימיות כבול
בשיא תאותו נתקף התרברבות

83

שחצנות, גאותנות ועשק יופיעו במבטו
מתוך הערצה הרשעים יתכופפו ליד משורתו

84

הצבור יסוג ממנו והדרך תפתח לפניו
הם נוֹפְלִים על האדמה וסוגדים לרגליו

85

חלקם קורעים את החזה בגלל תרבות לא נכונה,
ואמה שלמה בגלל האש שהבעירו מתענה

86

איש זקן אחד בפנת שער העיר,
חכם ויודע ונקי משחצנות ואינו עשיר,

87

הוא סוגד למקור האמת - אלהים
דרךם של כסילים להשתחוות בפני בראים

88

פנים פאלה על המון לא הקרינו
לא מודע לכך שהכופר הקנאי יקנא בו

89

בגללו יחשב מחשבות טמאות וימלא את לבו משטמה
שראוי שימחה עמו מעל פני האדמה

90

הפקדה להכחדת העם בחותמת של מלך המלכים אשרה
זאת ספר למי שלא מכיר את הסבה והמוציא לפועל החפץ ברע

91

אתה תדרש סגלה להוספת אהבה וכי זאת ערכה כם

וְסוֹף הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּאת מִן הַיְסוּד מִזֶּהֶם

92

אֲנָשִׁים רְגִילִים הִפְכוּ בְיַד תְּשׁוּקוֹתֵיהֶם לְכָלִי מִשְׁחָק
כָּל פֶּעַם בְּאֶפְסוֹן אַחֵר, בְּצַעְדֵי רִקּוּד בְּעֵקְבוֹת דָּבָר סָרַק

93

יְהִיו עֲסוּקִים עַד אֲשֶׁר לֹא יֵדְעוּ אֵיזָה יוֹם עֲכָשׁוּ
כְּדֵי שֶׁהַתּוֹבְעִים יִתְפָּרוּ בִּיסָם לְעֵשֶׂר רֶב

94

הַמֶּן הַתְּרַצָּה בְּגִלְל חֲזִיק מַעֲמָדוֹ כִּשְׁר הַבְּכִיר
כְּבָר שְׂכַח אֶת הָעֶבֶר וְהוּא מִבֵּיט אֶל הָעֵתִיד

95

הַסְּפוּר הַזֶּה שְׂרָאִית, הִיָּה לִילָה אֶחָד בְּדֶרֶךְ זֶה
וּבְלִילוֹת אַחֵרִים יְהִיָּה בְּצַבִּיּוֹן אַחֵר בְּדֶרֶךְ זֶה

96

יְסוּד סְפוּרֵנוּ, הַלִּילָה יֵשׁ מִשְׁתָּה אַחֵר
בְּחֻקְמָתָה הַנִּיחָה אֶת הַמַּלְכָּדֶת הַזֹּאת אֶסְתֵּר

97

הַמֶּן מְרַצָּה מַעֲצָמוֹ כְּמִי שֶׁהַשִּׁיג אֶת מְטוֹרוֹתָיו
יוֹשֵׁב עַל מוֹשֵׁב כְּבוֹד רַחֵב וְדִים, חִיּוֹן רַחֵב עַל שְׁפָתָיו

98

מִתְפָּאֵר וּמִתְגָּאֵה בְּעֲצָמוֹ
גוֹרֵל כָּלֶם תַּחַת יָדוֹ

99

עוֹר לְגוֹרֵל, רִצּוֹן הָאֵל וְלִגְזוֹרָה שְׁמִשְׁמִים נִתְּנָה
לְחֻצֵר הַמַּלְכוּת שֶׁל הַצֶּדֶק בְּעַת הַתְּחִנָּה

100

לֹא מוֹדֵעַ שֶׁתְּפוּחַ הַגּוֹרֵל מִתְגַּלְגֵּל וְנָע
וְכָל גְּלָגוּל הוּא בְּחֻקְמָה וּבִתְבוּנָה

1

עֶקֶב תַּעֲנִיית וְאִבְל אֶסְתֵּר הִיָּתָה נִרְפָּה וְחִסְרַת כֹּחַ
עֲצוּבָה וּפְנִיָּה עֲגוּמוֹת וְחִוְרוֹת כְּלָבְנָה הַעוֹלָה לְזֶרַח

2

עם מבט מתחנן וישקועה במחשבות אודות הפור
מתבודדת עם בוראה ועצב גלוי בפניה אצור

3

כדי לבצע שליחותה שקעה במחשבות
כדי לשחרר את העם הזה ממלכת של נתעבות

4

באדיבותו, המלך הפנה את מבטו אליה
והדעזע ממראה פניה

5

זה היה רצון האל, שחבתו נרגיש
כדי שהמלך בעדינות יד מלטפת יגיש

6

ישאל מדוע החוירו פניך? מה קרה?
אקבל בשתי עיני אם יש תלונה, צרה

7

אם מבקשת את על כסף ועשר בעלות, שיכות
אתן לך עכשו עד חצי המלכות

8

אם יש לך בקשה אחרת ברצון אעתר
מאות אבני חן צבעוניות על ראשך אפזר

9

אמרה: הוי המלך, שחייך יהיו ארכים
כס מלכותך רם עד לכוכבים הרחוקים

10

השמש, הירח והכוכבים יהיו קשויטים למלכותך
לערש השמיים יגיעו שמך ומורשתך

11

נפשי מתיסרת ומחפשת את פשר צונך.
מה שמתרחש זהו ציד, מהי מטרתך?

12

מוטב שאתה תהיה הצייד ואני אהיה הצייד שלך
כי אתה הוא שמי ויחוסני תקח את חיי ונפשי בכפך

13

אתה הוא הערך האמיתי של קיומי ואת שמי קוראים בשמך
מכך שהשפל הזה את שאגתי נפסיק אינני שמחה

14

אסתר, תזרחי לך, את מכה בחם,
הונה דברים, תניחי ואל תזילי דמעות

15

אתה מהות קיומי, כבודי ורכושי ממך
עקשו, בפניך הדבר. אני סוגדת לך

16

ספרי ממה נפגעת ומי בקש חייך
כדי שאת חיי אקח ואטילם תחת רגליך

17

מלכי, זה לא החם שהשתלט עלי, אין זה דמיון-שנא
חסרת דעת ותבונה, סובלת וחלשה

18

אינני חושבת על עצמי, התאבלותי לא עבורי נועדה
זה העם שלי, אתה תאמר מה הסבה לפקודה.

19

חסר הזהירות נפרת בבצוע שליחותך
השטן הטמא שם תחבולה בפתחך

20

השטן והמו שניהם רעים לדרך וחברים למשטה
מימים ומימה החברים שזורים זה בזה

21

מחשבתם אחר מעמד ומלבד זה לא רואים מאומה
וכלל הם לא מכירים בעליונות החכמה

22

עיני שניהם תמוהות, ריקות מחבה,

קָרַע אֶת יְרִיעַת הַצְּנִיעוֹת, בְּלֹא לַחֲשׁוֹב עַל הָאֱלֹהִים ,

23

בַּחֲרַמְשׁ הַשָּׁטוֹן הַשָּׁנִים כָּרְתוּ בְּרִיתָם
הַשָּׁנִים שָׁנְסוּ מִתְנַגִּים לְהַכְחִיד הָעַם

24

אִם זֶה כְּנֹגֵתְךָ, דָּרַךְ שֶׁהָאֵל לֹא יִכִּיר
תִּגִּיד שִׁישְׁסָעוּ אֶת גּוֹפִי וְכֹן אֶת לִבִּי

25

הַמֶּלֶךְ בְּגִלְלֵי הַסַּח דַּעַת קִפְץ כְּנִשׁוֹךְ עֶקְרֵב
אֲצַבְעוּ עֶקְוֹצָה וְכַעַס כִּי בְּשִׁתִּי עֵינָיו

26

בְּשָׁקֵט הוּא קֵם מִמְּקוֹמוֹ, צָעַד לְכוּן הַגְּזוּזִיטָרָה
כְּדִי לְשַׁקֵּל הַיֵּטֵב אֶת דָּרַךְ הַשָּׁטוֹן וְהַמֶּן הַנּוֹרָא

27

הַמֶּן כְּמוֹ אָדָם הַטּוֹבֵעַ בַּיָּם הַצָּרָה
וְנֶאֱחָז בְּשִׁבְלֵת שֶׁבְּמִקְרָה עֲבָרָה.

28

בְּכִי נֶאֱחָז בְּבִגְדֵיהָ שֶׁל אֶסְתֵּר, בְּדָשָׁה
מִתוֹךְ אֲמוּנָה שֶׁכֵּן תַּחֲסֹךְ מִמֶּנּוּ הַמַּכָּה הָאֲנוּשָׁה

29

אֶסְתֵּר הַתְּאֵמָצָה לְמִשְׁךְ אֶת חֲצֵאֵיתָהּ מִהִינְשׁוֹף
תַּבְּיֵט אֵיךְ הִיךְ הַלְּבָנָה עוֹבְרָת עַל רֹאשׁ הָעַם הַזֶּה בְּרַחוּף

30

הַמֶּלֶךְ הַבֵּיט עַל הַמַּחֲזָה הַמְּכַעֵר
עַל הַמַּאֲבָק בֵּין אֶסְתֵּר וְהַמֶּן, וְהַכֹּל הַבָּרֵר

31

בְּיָתֵר שָׁאֵת בְּעַר כְּגִזוֹ הַרְבֵּי
אִז, מִתוֹךְ קִנְאָה, הִכָּה בְּכַפּוֹתָיו

32

קְבוּצַת שׁוֹמְרִים מוֹכְנִים הַתִּצְצָבוּ
כְּדִי לְקַיֵּם אֶת צוֹ הַמֶּלֶךְ, הַשְׁתַּחֲוּוּ

33

תקשרו אותו, קחו אותו מכאן, קחו אותו
הוא בעור של כבשה, תתלו אותו

****

תחנוניו של מרדכי לפני אלוהים

34

איך אתה בדמות החשיבה ההיסטורית רוכב לבד
אם תביט היטב תראה שאתה על אותו מעמד

35

אם תתמקד תחוש את מרכז הארועים
אתה בעצמך השחקן, הכותב בגוף שלישי

36

על הפרגוד הזה תתבונן היטב, זוהי חרבה ולא היכל
שבורים קירותיה ודלתותיה, צמאה לכך שעליה דמעה תזל

37

איש זקן שיושב שם, על ראשו שלג העבר
יושב באפר וגבו כפוף מרוב צער

38

בדבור על סוד יש צרך בצניעות וענוה
הוי הבורא, אני הגעתי, אני בפניעה

39

מה נורא שפני שחורים לפניך
אולם אתה רחום וחנון ורחמים דרךך

40

רבונו של עולם, אתה רחום והרגלנו לאדיבותך
רבונו של עולם, אתה נדיב ונדוע בנדיבותך

41

הפעם הזו בכאב ובבכי ובבקשה על האדמה
מאות קינות וזעקות שאל תעקר את שרשי השדמה

42

למען האבות ולזכר אותו משה בן עמרם
או בשביל הזרים להם אתה אבא רם

43

על המזבח של יצחק בעת זבח השנה במקום בנו
אותו זקן שובר אלילים ולא חטא בלשונו

44

על מעמדו של שלמה בכיר עבדיך
על הוד והדר של אהרן בכיר כהניך

45

על מעלתו של יוסף אותו זך ללא רבב
על הרקיע ושמים מעטרים בכל כוכב

46

על שמחת הכלה בחפתה עם ליל,
על דמעות ותומים שארמות כמו חדקל

47

למען עוללים שלא חטאו
למען אלמנות שבכנפיך חסו

48

למען תינוקות של בית רבן שבהיכל התפלה
משתחווים, תראה דרך, תעשה חסד, האר האפלה

49

רבון העולמים, לא למען עבדיך כפוי הטובה
אלא למען הוד והדר גדלתך ומלא התעלות, תפארת ואהבה

50

ענגי, ולשביעות רצוני ישב את הדברים
שחר פנים אני. אבל אתה אל תראה את פני השחרים

*****

היזכרות המלך בטובה של מרדכי וסופו של המן

51

הלילה נפרש פיריעה, מאהל שבו טמונים סודות ומסתורין

בְּרַחֲבֵי שָׁמַיִם הַכּוֹכָבִים כְּאַבְנֵי-חַן פְּזוּרִים

52

בְּלֵב הַלַּיִל, תַּעְלוּמָה רַבָּה טְמוּנָה וַיִּשְׁנָה
כְּדִי שְׁתַּמְצָא אֶת כָּל הַסְּפוּרִים הַמִּפְלְאִים תִּפְקַח עֵינֵי בִּינָה

53

תִּצְעַד בְּשִׁקְט וּבַעֲדֵינוֹת כְּשֶׁהַלֵּב הַיִּשְׁן לֹא חָשׁ
אֶת סוּדוֹת הַנִּצְחָה לֹא יָדַע הַלֵּב הַנִּרְגָּשׁ

54

זְכִי לֵב הִם אוֹהֲבֵי גְדֻלַּת הַהִשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה
וְלֹא יוֹדְעִים רַבְרַבּוּנוֹת עִם רִגְלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ הַשְּׂכִינָה

55

לֹא אַחַר הַשְּׂגָת מַעֲמָד וּבַעוֹלָם לַעֲצָמָם לֹא דוֹאֲגִים
הֵם בְּשֵׁרוֹת הָאֵל כְּדִי שְׁיִשְׂאוּ אֹתָם צִידָה לְאַחֲרֵית הַיָּמִים

56

בְּשִׂדָּה שְׁלָהֶם לֹא שׁוֹתְלִים דְּבַר מִלֵּבד חֲפָה וְאַהֲבָה
לֹא שׁוֹתְלִים מִלֵּבד דְּרֶךְ הָאֵל דְּבַר בְּמִטּוֹחֵי מַחֲשָׁבָה

57

וּבַפְּנֵי בְּנֵי אָדָם הֵם אֵינָם פּוֹשְׁטֵי-יָד הֵם אֵינָם חוֹחַ הַמְּשַׁעוּלִים
לֹא מֵאֲמִינִים בְּרַכּוּשָׁנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַדְּלִים

58

הֵם מֵאֲמִינִים בְּכֶךְ שְׁלִשׁוֹן תּוֹקֵף
לִיָּלָה אֶחָד תִּדְבֹּק לַחַךְ

59

בְּכֶךְ מֵאֲמִינִים אוֹתָם אֲנָשִׁים שְׁלֵלֵבבוֹתֵיהֶם לֹא הַגִּיעָה שְׁעַת הַיְקִיָּצָה
נִלְחָמִים בַּגּוֹרָל וְלֹא מְקַבְּלִים דְּבַר עֲצָה

60

עוֹרִים לְסוּדוֹת נִצְחֵיִים, בְּתוֹךְ הָאֲפֵלָה
בַּעֲלֵי תְכוּנוֹת כְּמוֹ שֶׁל הַמֶּן הֵם, לֹא הַשִּׁיגָה יָדָם דְּרֶךְ לַהֲשִׁיכָה

61

תְּבוּנָה רַבָּה אֶת הַלֵּב וְאֶת הַדָּת מְחַזְּקָה, מַעֲלָה
וְתַעִיר אֶת הַמֵּאֲמִינִים, תִּשְׁסַע אֶת הָאֲפֵלָה

62

אָנחְנוּ בְּרִי-דַעַת וּבְלִבְנוּ אֹר תִּפְאַרְתְּךָ
אָנחְנוּ בְּעַלֵּי הַבְּחִנָּה וּרְחוּקִים מִתּוֹגַת הַחֲשֵׁכָה

63

אָנוּ עֲדִים לְנִצְחוֹן הָאֹר עַל הָאֶפֶל ,
אָנוּ עֲדִים לְנִצְחוֹן הָאֱמֶת עַל הַשֶּׁפֶל ,

64

אָנוּ עֲדִים לְכַךְ שֶׁהִקְעֵרָה הַתְּהַפְּכָה בְּאַחַת
אָנוּ עֲדִים לְכַךְ שֶׁמְקַדֵּשׁ הָאֱלִילִים נִשְׁחַת

65

אָנוּ עֲדִים לְכַךְ שֶׁהֵיָם הַגּוֹעֵשׁ נִרְגַע
וְהוֹפִיעָה בּוֹ דָרֶךְ בְּחַרְבָּה

66

אָנוּ עֲדִים לְרַעֲיֵדַת הַכֶּסֶס וְכִתְרֵי הַרְבוֹן
אָנוּ עֲדִים לְנִצְחוֹן הַטּוֹב עַל הַזָּדוֹן

67

אָנוּ הֵיינוּ וְהֵנּוּ עֲדִים לְנִסֵּי אֱלֹהִים
בְּתַהַלְתּוֹ מִן הַיּוֹן שְׁלוֹ בְּרֹאשׁ עַלִּיזִים וְשִׁכּוּרִים

68

שִׁכּוּרִים וְאֵת רֹאשֵׁנוּ אָנוּ מְשַׁפִּילִים
הֵנּוּ כָּאֵן וְלֹא נִתְּפַתָּה לְעַבּוּדַת אֱלִילִים

69

אָנוּ צוֹפִים בְּלִילָה הַזֶּה וְאָנוּ עֲדִים לְזֹאת
שֶׁהַכֶּסֶס רוֹעֵד בְּגִלְלַת תַּחֲנוּת וְאִנְחוּת

70

בְּבַת-אַחַת רָעַד וְנִהַרְס בְּגִלְלַת הַהִתְּפַקְחוּת
מִתֵּי הַרְדּוּם יָקוּם עַל רִגְלָיו וַיִּתְּעוֹרֵר מִהֶרֶשֶׁלְנוּת

71

הַתִּרְדָּמָה הַזֹּאת שֶׁנִּפְלָה עַל הַמְּלֶכֶת תִּעָלָה בִּיקָר בְּפְרוּשׁ
הַמְּלֶכֶת הַתְּפִקַח, פָּקַח אֶת עֵינָיו לְמַעַן הָאֲמוֹת מֵהַזֶּדוּ וְעַד כּוֹשׁ

72

פַּעַם נֹסֶפֶת הַכֶּסֶּם הַמְּלֻכּוֹתֵי נֶעַ וְנָע

הַמֶּלֶךְ נִסְעָר בְּרֹאשׁוֹ וְזָכְרוֹנוֹ חֲזָר

73

הַחֲלוּ בְּהִתְעַצּוֹת וְחַפְּשׁוּ בְּסֵפֶר הַיָּמִים

כְּדִי לְהַחֲיֹת אֶת הַטַּעֲנָה שֶׁל אוֹתוֹ אִישׁ עַל בְּרִיוֹנִים

74

נִרְשָׁם כִּי אִישׁ יְהוּדִי אָחָד, עָקַב אֲזַהְרוֹת

וּבְקוֹלֵם הַמִּתְעוֹרָר הַקְּרִיאָה מִתּוֹךְ אֲגָרוֹת

75

הוּא, הַמֶּלֶךְ, יֵשׁ כּוֹנֵה לְחֶסֶלֶךְ וּמִזְמָה

הָאֵכָל שֶׁלֶךְ הַרְעַל בְּעֶרְמָה

76

כְּשֶׁקָּרָא בְּשֵׁמוֹ, הִתְעוֹרָר מִחֶסֶר הַמּוֹדְעוֹת בְּבִהְלָה

יֵשׁ דוֹד לְאֶסְתֵּר, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ הִיָּה לְבַעֲלָהּ

77

הַתְּבַיֵּשׁ מִהֶסֶח הַדַּעַת וְאֶת אֲצִבַּע הַחֲרָטוֹת

הוֹרִיד לְכִיסוֹ, וְרֹאשׁוֹ מֵרֵב נְחִיתוֹת

78

אוֹתוֹ שָׁרוֹת שֶׁל הָאִישׁ הַיְּהוּדִי נִשְׁכַּח מִהַזְכָּרוֹן

נִרְמַס שָׁרוֹתוֹ וְנוֹצַר בְּזִיוֹן

79

בְּחֻצוֹת הַלַּיִל אֶל הַשָּׁרִים קָרָא

כֵּן בְּפָנֵיהֶם אֶת כָּל הַסְּפוֹר קָרָא

80

שְׁתֵּי שְׁלוֹשׁ מַעֲרָכוֹת בְּגָדִים יְקָרִים, וְאִזְ הַכְּרֹז

צָעִיף וְכוּבֵע וּגְלִימָה אַרוּגָה בְּפוֹ

81

סוּס לְבָן אָחָד עִם רֶסֶן וְאֶכָּף מִהֲדָר מַעַץ

וְאוֹתוֹ אִישׁ יְהוּדִי שֶׁבִקְרוּ אֲנִי חַפֵּץ

82

בְּרָגַע זֶה תִּכְיֶנּוּ אֶת הַכֹּל

תִּשְׁטַפוּ אֶת הָאָפֶר מִכָּל גּוֹפוֹ

83

יִלְבֹּשׁ אֶת הַצְּעִיף, הַגְּלִימָה וְהַבְּגָד הַמְּהֻדָּר
יִתְיָשֵׁב עַל הַסּוּס כְּמוֹ אֲרִיָּה שׁוֹאֵג וְיִדְהַר

84

הַמֶּן הַתֵּיבָב – מִשְׁנֹרֶת וּבִהַכְּנָעָה
בְּיָדוֹ הַרְסוֹ, בְּרֹאשׁ כָּל צִמָּת, וְכָל סִמְטָה

85

אֶת עַמּוּדֵי הַתְּלִיָּה שֶׁהַמֶּן לֹאִישׁ הִזָּה הֶעֱלָה
כְּדֵי שְׂיַחַלְפוּ הַכָּאֵב וְהִיסוּרִים, הוּא עֲצָמוֹ נִתְּלָה

86

כְּדֵי שְׂבַנְי-אָדָם יִכִּירוּ אֶת מִי שֶׁחֲפָצִים בִּיקְרוֹ, וְדָרַךְ הַמְּשֻׁרֶת שֶׁעָלָה לְגַדְלָה
הַבְּגִידָה נְחֻשְׁפָּה וְהַחוּטָא הַתְּגֻלָּה

87

הוּ הַעֵד, הִנֵּה סְמוּךְ וּבְטוּחַ לְאֲמוּנָה שֶׁל דָּרַךְ דְּבָרֵי הַיָּמִים
מִפְּנֵי שְׂבַזְמֹן שֶׁלָּנוּ הַעֲוֹלוֹת בְּשִׁפְעַת הַזְּמַיִם

88

בְּזִמְן שֶׁתִּפְנָה עֶרְף לְשִׁכְיָנָה
תַּעֲבֹד אֱלִילִים וְתִפְגַּע בְּאֵלְמִנָּה

89

תִּפְנָה לְדָרַךְ שֶׁל תַּעֲנוּגוֹת הוֹלָלוֹת וְנֹאוֹפִים
וְתִצְבֹּר הַרְבֵּה זָהָב וְכֶסֶף

90

לְעֵינֵי הַיְּתוּמִים תִּגְרָם שֶׁיִּזְלְגוּ דְּמַעוֹת דָּם
תִּגְנֹב מִיַּחֲדַת הַמִּדָּה וְתַחֲפֹר בּוֹר לְכֻלָּם

91

אֶת לֶבֶךְ וְצַעֲדֶיךָ לֹא יוֹלִיכוּ בְּדַרְכְּךָ
יִסְלְלוּ כְּבִישֵׁי חַתְחַתִּים בְּגִלְל חֲמֻדוֹתֶיךָ

92

יֵשׁ לְךָ יָד עוֹשֶׂקֶת, וְלֹא תִהְיֶה בְטוּחַ,
וְתִהְיֶה רְאוּי וּמְבַסֵּס כְּאִשֶּׁר יִדְךָ תִּנּוּחַ

93

”פוייא”, בַּמָּה זָפָה אָמְרוּ, שֶׁהַמְחִשְׁבָּה שֶׁל כָּל בְּרִיָּה
תִּתֵּן יָבוּל בְּעֵמֶל בְּמִשְׁךְ כָּל חַיִּיו

94

אִם פֶּעַם תִּגִּיעַ לְבֵיתְךָ צָרָה גְדוֹלָה
חֲשֹׁב הַיֵּטֵב כְּדִי שֶׁהַבְּעִיָּה תִהְיֶה קְלָה

95

מְגֵלֶת הַצֶּעַר וְהַכָּאֵב, אִם תִּדְפֹּק עַל דַּלְתְּךָ
הַתְּשׁוּבָה תִּמְצָא בְּעֵמֶלְךָ,

96

מָה טוֹב שֶׁתּוֹרִיד אֶת מִסַּע הַכָּאֵב וְהִיסוּרִים מִכַּתְּפֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁסָּבִיבְךָ
הֲיִה בֶר-קִיָּמָא, הֲיִה צוֹדֵק, הֲיִה רְאוּי לְחֻלֵּב אִמְנָן.

64/06/10